

D 2384 E – 1,50€ – SIJEČANJ-VELJAČA/JANUAR-FEBRUAR 2017 – BR./NR. 1-2 (365)

ŽIVA ZAJEDNICA

lebendige gemeinde

Ništa me neće prisiliti
da prestanem ljubiti pravdu,
ništa me neće prisiliti
da prestanem mrziti
nepravdu,
a u ljubavi prema
svome narodu ne dam se
ni od koga natkriliti.

bl. Alojzije Stepinac

BLAŽENI ALOJZIJE STEPINAC
1898 – 1960

Naslovnica:

Kip bl. Alojzija Stepinca, autora Mladena Mikulina, ispred kapele bl. A. Stepinca u HKZ München; snimio: A. Polegubić

ŽIVA ZAJEDNICA lebendige gemeinde

List hrvatskih katoličkih zajednica u Njemačkoj
Zeitschrift der kroatischen katholischen Gemeinden in Deutschland
www.zivazajednica.de

60435 Frankfurt am Main
An den Drei Steinen 42 d
Tel.: (069) 9540480
Fax: (069) 95404824

E-Mail:

zivazajednica@kroatenseelsorge.de
delegatur@kroatenseelsorge.de

Izdavač/Herausgeber:

Hrvatski dušobrižnički ured
Kroatenseelsorge in Deutschland

Odgovara/Verantwortlich:
Pfr. Ivica Komadina

Glavni urednik/Chefredakteur:
Dr. Adolf Polegubić

Uredništvo/Redaktion:
Pfr. Ivica Komadina, Željka Čolić,
Stjepan Herceg, Kristina Kovačević,
Marija Lovrić-Holenda,
dr. Adolf Polegubić,
Antonia Tomljanović-Brkić,
P. Jozo Župić

Grafička priprema/Layout &
Bildbearbeitung:
Ljubica Markovica-Baban

Tisak/Druck:
DENONA d.o.o., Zagreb

Godišnja pretplata s poštarinom/
Jahresbezugspreis incl. Porto: € 16,-
za ostale europske zemlje: € 22,-
za prekomorske zemlje: € 35,-
Bankverbindung:
VDD/Kroatenseelsorge in Deutschland
IBAN:

DE03 7509 0300 0006 4989 73
SWIFT-BIC: GENODEF1M05

Zadnja stranica:

snimio: A. Polegubić

STEPINČEVO 2017.

UZ BLAGDAN BL. ALOJZIJA STEPINCA

Misli bl. Alojzija Stepinca

- Poglavaru je dužnost služiti narodu u ljubavi i pravdi.
- Protuslovlje je vjerovati u Boga i biti pesimist.
- Nema važnije zadaće u životu pojedinca negoli vlastita duhovna izgradnja.
- Sloboda bez poštivanja Božjeg za-

kona i njegova vršenja u potpunosti, bila bi pusta fikcija.

— Ništa me neće prisiliti da prestanem ljubiti pravdu, ništa me neće prisiliti da prestanem mrziti nepravdu, a u ljubavi prema svome narodu ne dam se ni od koga natkriliti.

— Rase i narodi su Božje tvorevine.

— Prvo pravilo, ako želimo vidjeti bolje dane u budućnosti, treba iskazivati poštovanje prema Bogu, koje mu pripada, i to u poniznosti: to je jedini put prema miru!

— Gore gledaj prema nebu i ne boj se!

— Pazite da ostavite sinu za baštinu vjeru! Što mu koriste milijuni ako izgubi vjeru! Naprotiv, ako mu ništa drugo ne ostavite, nego samo vjeru bit će sretan!

— Ili smo katolici, ili nismo. Ako jesmo, tada se naša vjera mora očitovati na svim područjima našega života. Ne možemo biti katolici u crkvi, a na ulici živjeti po instinktu osobnog raspoloženja.

www.duhovnost.net

Rekli su o bl. Alojziju Stepincu

Papa Benedikt XVI.:

„Ovu se večer želimo u molitvi i pobožnosti prisjetiti blaženoga Alojzija Stepinca, neustrašivoga pastira, primjera apostolskog žara i kršćanske čvrstoće, čiji herojski život još i danas prosvjetljava vjernike hrvatskih biskupija, podržavajući ih u vjeri i crkvenom životu.“

Sveti Ivan Pavao II., papa:

„Zbog toga mu je bilo draže prihvatiti patnju nego li izdati svoju savjest i iznevjeriti obećanje dano Kristu i Crkvi. Nije bio sam u tomu hrabrom svjedočenju. Uza nj su bile i druge odvažne osobe, koje su, da bi sačuvali jedinstvo Crkve i branile njezinu slobodu, prihvatile da zajedno s njim plate teški danak tamnice, zlostavljanja, pa čak i krvi. Danas se tome mnoštvu nesebičnih duša – biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnicama, vjernicima svjetovnjacima – divimo i zahvaljujemo im.“

Papa Ivan Pavao I.:

„Rimski martirologij je molitvenik Crkve. U njemu je sada upisano novo ime: Alojzije Stepinac.“

Blaženi Pavao VI., papa:

„Stepinac neka nas učil! Neka nas nauči pouzdanju i dobroti! On je umro obavijen šutnjom, koja je svojstvo njegove Crkve, kojoj preostaje jedino glas molitve i praštanja. Iz njegovih usta nije izašla nikakva oštra riječ, nikakva psovka. Svoju zemlju nije htio napustiti iz ljubavi prema njoj.“

Sveti Ivan XXIII., papa:

„Kardinal Stepinac, koji je svojoj čuvenoj nadbiskupiji darovao 26 godina biskupovanja, bio je doista vjerna i pobudna slika Dobrog Pastira. Ponajprije u neumornu i gorljivu apostolskom radu.“

Papa Pio XII.:

„Voda hrvatskih katolika i metropolita Hrvatske, Nadbiskup Zagreba, Kardinal Stepinac, bio je kažnjen na 16 godina zatvora (1946.) zato, što je odbio podržati se komunističkoj tiraniji, nego se odlučio govoriti u obranu proganjene Crkve i za slobodu svoga hrvatskoga naroda.“

www.stepinac.zg-nadbiskupija.hr

U OVOM BROJU

● ISELJENIČKI DAN

Djeca
migranti,
ranjiva
i bez glasa

str.

6

● OFFENBACH AM MAIN

Predstavljeno
na inicijati-
va „40 da-
na za život“

str.

10

● KNJIGA: dr. Adolf Polegubić

„Dušobrižništvo
za Hrvate u
Njemačkoj“

str.

8

STEPINČEVO 2017.

Misli bl. Alojzija Stepinca

2

IZ CRKVE U SVIJETU

Papa Franjo s Diplomatskim zborom

4

IZ CRKVE U DOMOVINI

Zahvala za samostalnu Hrvatsku

5

TJELESNA DJELA MILOSRĐA

Gladna nahraniti

12

RAVNATELJSTVO DUŠOBRIZNIŠTVA
ZA HRVATE U INOZEMSTVU

Ljetna škola hrvatskog jezika, povi-
jesti i kulture i formacija animatora
mladih

27

MLADI I MEDIJI

Mediji i mi – pet činjenica i savjeta

23 i 25

BEITRÄGE IN DEUTSCHER SPRACHE:

Pfr. I. Komadina: Franz von Sales

13

|| „Odnos čovjeka i Boga neizbrisivo je polazište hrvatskoga identiteta.“ ||

25. obljetnica međunarodnog
priznanja Republike Hrvatske

Misu zahvalnicu prigodom 25. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, u nedjelju 15. siječnja, u zagrebačkoj prvostolnici predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, prenijela je IKA. Uz mnoštvo vjernika, misi su nazočili predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskoga sabora Božo Petrov, predsjednik Vlade RH Andrej Plenković i drugi. Kardinal je podsjetio u homiliji kako je prije 25 godina, 15. siječnja 1992., u zagrebačkoj prvostolnici euharistijsko slavlje predvodio sluga Božji kardinal Franjo Kuharić u koncelecijaciji sa svim hrvatskim biskupima koji su za tu prigodu došli u Zagreb da bi održali svoje prvo zasjedanje u međunarodno priznatoj državi Hrvatskoj i da bi zajedno s okupljenim narodom u Stepinčevoj katedrali zahvalili Bogu za veliki dar i novi početak. „Nakon 25 godina stasao je novi naraštaj. To bi vrijeme moralo biti dostatno za vrjednovanje protekloga

razdoblja i važnosti spomena, ali ne smijemo zanemariti istinu da je to jednako tako vrijeme nakon kojega se lako zaboravljaju činjenice i ponekad pokušavaju promicati ona tumačenja koja ne odražavaju ni ozračje niti pokretačku snagu u tom vremenu. U Hrvatskoj je, kao i drugdje, komunistički sustav koristio strah i neistinu kao načine djelovanja, a na načelima materijalizma i ateizma predstavljao kao ideal čovjeka kojemu nije potreban Bog, kojemu nije potrebno da svoje življenje, djelovanje i umiranje mjeri mjerom vječnosti. U takvim nastojanjima, uz progonstva i ubijanja, uz poticanje raseljavanja Hrvata, gaženje prava, uz nemogućnost političke slobode, korjenito se suprotstavljalo hrvatskoj kulturi i osjećaju naroda“, rekao je kardinal, pozivajući na razmišljanje o načinu na koji se prenose vrijednosti novim naraštajima, istaknuvši da je odnos čovjeka i Boga neizbrisivo polazište hrvatskoga identiteta.

Urednik

Iz delegatove Poruke

Franjo Saleški

Iako je živio pred više od 400 godina, sv. Franjo Saleški je i danas moderni i aktualan svetac. Rodio se 21. kolovoza 1567., prije 450 godina, u južnoj Francuskoj, u bogatoj plemićkoj obitelji. Studirao je pravo, a zatim i teološke znanosti. Kasnije je zaređen za svećenika. Poslan je kao župnik u pokrajini Chablais, južno od Ženevskog jezera, gdje je uznapredovao kalvinizam. Propovijedao je i gorljivo branio stavove katoličke vjere. Kao ženevski biskup uspio je vratiti u katoličanstvo desetke tisuća ljudi. Zbog svoje osobnosti, visoke naobrazbe i jednostavnog života prozvan je „svećem džentlmenom“. Umro je 28. prosinca 1622. u Lyonu. Papa Aleksandar VII. proglasio ga je blaženim 8. siječnja 1661., a 8. travnja 1665. i svetim. Papa Pio IX. ga je 1877. proglasio crkvenim naučiteljem. Zaštitnik je pisaca i novinara, gluhih osoba, odgojitelja i ispovjednika. Poznat je i po svojim

teološkim spisima, naročito o temama duhovnog vodstva i duhovne formacije. Najvažnije djelo mu je „Filotea“ ili „Uvod u pobožni život“, hr.wikipedia.org. Sv. Franjo Saleški je moderan jer je u 55 godina svoga života objavio oko 20.000 pisama, u prosjeku 2-3 pisma na dan. Pisma je pisao papama, kraljevima, knezovima, političarima, muškarcima i ženama, koji su tražili njegov biskupski i dušobrižnički savjet. Još uvijek u francuskoj književnosti ga se drži klasikom francuskog jezika. Franjo Saleški nije popularan samo u Švicarskoj i Francuskoj. I u Njemačkoj su mnogobrojna izdanja njegovih djela. Spomendan sv. Franje Saleškog, zaštitnika katoličkih pisaca i novinara Crkva slavi 24. siječnja. Dao Bog da, po zagovoru sv. Franje Saleškog, sve više čitatelja „Žive zajednice“ u njoj nađe korisnih i vrijednih članaka.

Vaš

vlč. Ivica Komadina, delegat

Papa Franjo Diplomatskom zboru

U svom je govoru veleposlanicima Sveti Otac istaknuo zauzimanje religija za mir, potaknuo promicanje razoružanja, a potom se osvrnuo na selilaštvo, primirje u Siriji i na očuvanje stvorenoga.

Papa Franjo 9. siječnja primio je članove Diplomatskoga zbora akreditiranoga pri Svetoj Stolicu na tradicionalnu razmjenu novogodišnjih čestitki. Tema toga najvažnijega događaja na početku godine u Vatikanu bila je „Sigurnost i mir“. U svom je govoru veleposlanicima Sveti Otac istaknuo zauzimanje religija za mir, potaknuo promicanje razoružanja, a potom se osvrnuo na selilaštvo, primirje u Siriji i na očuvanje stvorenoga. Mir je dar, izazov i obveza, poručio je Papa. Govor o temi sigurnosti i mira Sveti je Otac započeo podsjećajući na teške riječi pape Benedikta XV. koji je Prvi svjetski rat nazvao „beskorisnim pokoljem“, a onda je progovorio o sadašnjosti: „Ako se mnogima danas čini kao da je mir na neki način dobro koje se samo po sebi razumije, kao da je

gotovo stečeno pravo kojemu se više ne pridaje mnogo pozornosti, za pre više ljudi on je tek daleki cilj. Milijuni ljudi i dalje žive u središtu besmislenih sukoba.“ Svetoga Oca jako brine „rat u dijelovima“, kako često ističe, jer taj se rat vodi u cijelome svijetu i unosi tjeskobu ne samo u sadašnjost, nego donosi i strah za budućnost cijeloga čovječanstva. Zato je objasnio njegovu suprotnost – mir. Ali je taj mir protumačio kršćanski, onako kako ga vidi i tumači konstitucija „Radost i nada“ Drugoga vatikanskog koncila: mir je dar Božji, ali je on i „plod reda što ga je u ljudsko društvo utisnuo Bog“; mir nije „puka odsutnost rata, niti se svodi jedino na uspostavu ravnoteže među suprotstavljenim silama.“ No, premda je Božji dar – ili baš zato – mir zahtijeva i „zauzimanje ljudi dobre volje koji će

daju za sve savršenijom pravdom“, a među njima su i pripadnici svih religija jer su sve pozvane promicati mir.

Osuda ravnodušnosti prema izbjeglicama

U svom je govoru diplomatima Sveti Otac odlučno osudio svaki oblik nasilja, a osobito „terorizam fundamentalističko tipa“, a da pri tome nije spomenuo nijednu religiju. Nasilje je ubilačka ludost koja zlorabi Božje ime i sije smrt u pokušaju da se domogne moći i vlasti. Fundamentalistički terorizam je plod teške duhovne bijede, s kojom je često povezano znatno društveno siromaštvo, a terorizam se prema Papinim riječima može pobijediti istinskim doprinosom vjerskih i političkih vođa.

Govoreći o problemu izbjeglištva, Papa je osudio ravnodušnost, a potaknuo sve države na solidarnost. Svi bi se trebali osjećati graditeljima i pridonositi općem međunarodnom dobru, i to konkretnim ljudskim i humanitarnim gestama, koje su važni čimbenici mira i razvitka za kojim žude brojne države i milijuni osoba. Sveti je Otac iskoristio priliku te je zahvalio državama koje velikodušno izlaze u susret nesrećenicima, onima koji su u nevolji, kao i potrebitima, pri čemu je sva društva podsjetio da moraju poštivati vjersku slobodu, ali i na svoje putovanje na grčki otok Lezbos gdje je – kao i na talijanskoj Lampedusi – posjetio izbjeglice kako bi im izrazio konkretnu solidarnost.

Govoreći o sukobu u Siriji, poželio je da primirje bude znak nade. U tom je kontekstu osudio trgovinu oružjem i stalnu utrku u proizvodnji i širenju sve sofisticiranijeg naoružanja, ali i istaknuo zadovoljstvo što kod nekih pristup Svete Stolice koja stalno poziva na mir ipak nailazi na odjek: „Mislim na nastojanja učinjena u posljednje dvije godine kako bi se približile Kuba i Sjedinjene Države. Mislim i na ustrajna nastojanja, premda uz poteškoće, kako bi završile godine sukoba u Kolumbiji.“

Nastavak na str. 25

Diplomatski odnosi sa 182 države

Tiskovni ured Svete Stolice izvijestio je da 182 države imaju diplomatske odnose sa Svetom Stolicom. Krajem 2016 – točnije 9. prosinca – uspostavljeni su diplomatski odnosi s islamskom Republikom Mauretanijom, na razini apostolske nuncijature i veleposlanstva. Spomenutim državama treba pridodati Europsku uniju i Suvereni malteški viteški red. U Rimu uredi imaju 88 veleposlanstva, uključujući veleposlanstvo Europske unije i Suverenoga malteškoga viteškoga reda, a tijekom protekle godine pridružila su im se veleposlanstvo Palestine, te veleposlanstvo Malezije. U Rimu sjedište imaju uredi Lige arapskih država, Međunarodne organizacije za migracije i Visoko povjerenstvo Ujedinjenih naroda za izbjeglice. Tijekom 2016. potpisan je i Okvirni ugovor između Svete Stolice i Demokratske Republike Kongo o pitanjima od zajedničkoga interesa; Okvirni ugovor između Svete Stolice i Srednjoafričke Republike o pitanjima od obustranoga interesa; te Okvirni ugovor između Svete stolice i Republike Benina o pravnom statusu Katoličke

Crkve u Beninu. Osim već spomenutoga stupanja na snagu globalnoga ugovora između Svete Stolice i Palestinske države, 3. ožujka 2016. godine ratificiran je ugovor između Svete stolice i Demokratske Republike Istočni Timor o pravnom statusu Katoličke Crkve, a 15. listopada 2016. godine stupila je na snagu Konvencija između Svete Stolice i Vlade Republike Italije o oporézivanju.

Pisani dodatak diplomatskim konvencijama od 14. svibnja i 8. rujna 1828. godine, između Svete Stolice i Francuske Republike stupio je na snagu 23. studenoga 2016. godine. Memorandum o razumijevanju između Državnoga tajništva Svete Stolice i Vlade Ujedinjenih arapskih emirata o međusobnom izuzeću ulaznih viza za nositelje diplomatskih i posebnih putovnica (diplomatsko osoblje) potpisan je 15. rujna. Sveta je Stolica 19. rujna 2016. godine, također u ime i za račun Države Grada Vatikana, pristupila Konvenciji Ujedinjenih naroda protiv korupcije, prenio je Vatikanski radio na hrvatskom jeziku.

Zahvala za samostalnu Hrvatsku

Kardinal Bozanić je u propovijedi na misi zahvalnici u povodu 25. obljetnice međunarodnoga priznanja Republike Hrvatske u zagrebačkoj prvostolnici pozvao na razmišljanje o načinu na koji se prenose vrijednosti novim naraštajima, istaknuvši da je odnos čovjeka i Boga neizbrisivo polazište hrvatskoga identiteta.

Diljem domovine proslavljena je 25. obljetnica međunarodnoga priznanja Republike Hrvatske. Uz razne svečanosti i zahvale, tom prigodom u zagrebačkoj prvostolnici misu zahvalnicu je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u koncelecijaciji s nuncijem Alessandrom D'Erricom, nadbiskupom Ivanom Devčićem, biskupom Josipom Mrzljakom, vladikom Ninom Kekićem, biskupom Vjekoslavom Huzjakom, biskupom Jurjom Bogdanom, biskupom Jurjem Jerzerincem, biskupom Mijom Gorskim te brojnim svećenicima. Slavlju su nazočili predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskoga sabora Božo Petrov, predsjednik Vlade RH Andrej Plenković, zastupnici Hrvatskoga sabora, ministri, predstavnici znanstvenih i inih javnih institucija. Kardinal Bozanić je podsjetio nazočne da je prije 25 godina, 15. siječnja 1992. u zagrebačkoj prvostolnici euharistijsko slavlje predvodio sluga Božji kardinal Franjo Kuharić u koncelecijaciji sa svim hrvatskim biskupima koji su za tu prigodu došli u Zagreb da bi održali svoje prvo zasjedanje u međunarodno priznatoj državi Hrvatskoj i da bi zajedno s okupljenim narodom u Stepinčevoj katedrali zahvalili Bogu za veliki dar i novi početak. „Imajući tu prošlost pred očima istodobno se nalazimo pred pitanjem jesmo li tijekom dvadeset i pet godina pazili na darove u kojima je prepoznatljiv Božji Duh“, kazao je kardinal. „Očito nije slučajno da se našu domovinu želi poljuljati upravo u onome što se pokazalo najjačim i što je bilo slabljeno u vremenu neslobode. Mislim ponajprije na odnos čovjeka i Boga. To je neizbrisivo polazište hrvatskoga identiteta. Zatim, vrijednost obitelji, promicanje njezine važnosti i svega što je učvršćuje na društvenom i gospodarskom području, pazeći na otvorenost prihvaćanja dara života. Važno je područje odgoja i obrazovanja, u kojemu su vidljivi višestruki udarci otvaranja prostora za ideologizirane sadržaje koje većina roditelja ne prihvaća, neodgovornost u pripremanju mladih da

preuzmu brigu za Hrvatsku ostajući u Hrvatskoj opremljeni znanjem i oduševljenjem. Još je uvijek velika kočnica neprimjeren odnos prema povijesnim ranama, a s time i prema žrtvama režima zla nacizma, fašizma i komunizma. Dok je to poglavljje neosvijetljeno, uvijek će postojati mogućnost da netko

Misu zahvalnicu za 25. obljetnicu međunarodnoga priznanja Republike Hrvatske predvodio je kardinal Josip Bozanić

pokuša sadašnju Hrvatsku vezati uz neko drugo vrijeme, a ne uz njezinu kolijevku, a to su poglavito obrana i žrtve u Domovinske ratu“, istaknuo je kardinal Bozanić.

Dijalog i pomirenje

Teološko-pastoralni tjedan o temi „Neophodnost dijaloga i pomirenja u hrvatskom društvu“ okupio je brojne svećenike iz domovine i inozemstva u Zagrebu od 24. do 26. siječnja u organizaciji Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta. S različitih aspekata predstavljeni su modeli dijaloga i pomirenja, te otvorene brojne rasprave o toj temi, posebice onih pastoralnih djelatnika koji rade na pomirenju izravno na terenu.

U organizaciji Vijeća za ekumenizam i dijalog među religijama i kultura Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine u katedrali Srca Isusova u Sarajevu priređeno je ekumensko bogoslužje Riječi. Molitvu je predvodio pomoćni biskup vrhbosanski mons. Pero Sudar uz sudjelovanje petočlane delegacije pravoslavnih sveštenika Mitropolije dabrobosanske te sudjelovanje svećenika, redovnika, redovnica, bogoslova i drugih vjernika.

Predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković primio je u Banskim dvorima članove Stalnog vijeća Hrvatske biskupske konferencije: predsjednika HBK nadbiskupa Želimir Puljića, potpredsjednika HBK kardinala Josipa Bozanića, nadbiskupa Đuru Hranića, biskupa Dražena Kutlešu te generalnog tajnika HBK mons. Enca Rodinisa. Uz izvrsnu suradnju, razgovaralo se o načinu rješavanja pitanja suočavanja s prošlošću, a članovi Stalnog vijeća HBK dali su potporu najavi predsjednika Vlade da će se to pitanje rješavati sustavno, pluralistički i institucionalno. Razgovaralo se i o reformi školskoga sustava i obrazovanja, a obje strane su se složile da ono mora biti oslobođeno ideoloških primjesa.

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić čestitao je Božić pravoslavnim vjernicima, odnosno onima koji su slavili Božić po julijanskome kalendaru.

Prof. dr. Pero Aračić, član suradnik HAZU-a, imenovan je upraviteljem Zavoda za znanstveni i umjetnički rad HAZU-a u Đakovu.

Nacionalni susret mladeži

Misno slavlje u spomen na 439. obljetnicu herojske obrane hrvatskih ognjišta i kaštela Gvozdansko te slavne pogibije branitelja te utvrde 13. siječnja 1578. godine, održano je u župnoj crkvi Sv. Filipa i Jakova u Gvozdanskom. Misu u sklopu 8. hodočasničkog spomen-pohoda predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u zajedništvu s domaćim biskupom Vladom Košićem, kancelarom biskupije mons. Markom Cvitkušićem, mons. Lovrom Cindorijem, fra Antom Crnčevićem i domaćim župnikom Stjepanom Filipcem.

Đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić uputio je svim svećenicima i redovnicima Đakovačko-osječke nadbiskupije okružnicu povodom pripreme Nacionalnog susreta hrvatske katoličke mladeži, koji će se održati u Vukovaru 29. i 30. travnja. **A.O.**

POZIV I MOLBA DA SE ZAŠTITE DJECA MIGRANTI

Djeca migranti, ranjiva i bez glasa

Draga braćo i sestre, ovogodišnja Papina poruka za Svjetski dan selilaca i izbjeglica u svome središtu ima poziv i molbu da se zaštitite djeca migranti. U želji da je učinimo što pristupačnijom i razumljivijom, šaljem je, u ime domovinske Crkve, na hrvatskom jeziku svim našim iseljenicima. Dijete je, ne samo u obiteljima, nego i u svim vremenima i kulturama bilo znak njihove snage i napretka, ili, pak, njihova straha pred životom i nepovjerenja u budućnost. Gledano očima vjere, u djetetu su istinski vjernici prepoznali Božji blagoslov i njegovu brigu za čovjeka.

Svjestan toga, kao i sve čudnijega odnosa prema djetetu i životu, papa Franjo nas u svojoj poruci podsjeća da je evanđeoski odnos prema djetetu siguran put koji vodi do Boga, ali i opominje da se svaki oblik izrabljivanja djece i nasilja nad njima izravno protivi Bogu. Zahvalni Papi za ovogodišnju poruku i vjereni da se budućnost naših iseljenika, kao i cijeloga naroda temelji na otvorenosti prema životu, kojega je dijete znak i zalog, potičemo vas, draga braćo i ses-

tre, da primite k srcu sadržaj Papine poruke. I vama su najizravnije upućene Papine riječi da su vaša djeca dodatno ugrožena jer su djeca, jer su stranci i jer nemaju sredstava da se zaštite... Slavlje Božića obvezuje naš kršćane na posvemašnju ljubav i brigu za djecu, jer je Bog u kojega vjerujemo htio biti dijete kako bismo u njemu mogli voljeti svako dijete i u svakome djetetu prihvaćati i voljeti njega. Kako je to velika i draga tajna naše vjere i ljudskoga života! Zahvalni Bogu za dar vjere u Božićnu tajnu Božje ljubavi prema svima nama, zahvaljujemo svećenicima, pastoralnim djelatnicima i svima koji su im od pomoći u plodnome djelovanju hrvatske inozemne pastve, i svim želim i molimo čestit Božić i svakim Božjim blagoslovom plodnu novu 2017. godinu!

Zagreb – Sarajevo, 6. prosinca 2016.

Mons. dr. Pero Sudar

Vlač. dr. Tomislav Markić

Vlač. dr. Tomislav Markić,
ravnatelj Dušobrižništva
za Hrvate u inozemstvu

Mons. dr. Pero Sudar,
predsjednik Vijeća HBK i BK BiH
za Hrvatsku inozemnu pastvu

Poruka pape Franje za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2017.

Draga braćo i sestre!

„Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla“ (Mk 9, 37; usp. Mt 18, 5; Lk 9, 48; Iv 13, 20). Tim riječima evanđelisti dozivaju u pamet kršćanskoj zajednici Isusovo učenje, koje nadahnjuje i ujedno predstavlja izazov. Te riječi, naime, označavaju siguran put koji vodi do Boga: počinje s najmanjima, vodi preko Spasitelja a na kraju prerasta u praksu prihvaćanja drugih. Upravo je prihvaćanje, dakle, nužan uvjet da taj put postane konkretna zbilja: Bog je postao jedan od nas, u Isusu Bog je postao dijete te otvorenost Bogu u vjeri, koja jača nadu, izražava se u nježnoj blizini prema najmanjima i najslabijima. Ljubav, vjera i nada su djelatno prisutne u duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa, kao što smo ponovno otkrili tijekom nedavnog izvanrednog jubileja. Ali evanđelisti se zadržavaju također na odgovornosti onih koji čine ono što je suprotno od milosrđa: „Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinjski kamen pa da potone u dubinu morsk“ (Mt 18, 6; usp. Mk 9, 42; Lk 17, 2). Zar možemo zanema-

riti ovu tešku opomenu promatrajući izrabljivanje koje provode beskrupulozni pojedinci? Žrtve tog izrabljivanja su tolike djevojčice i dječaci koje se uvlače u prostituciju ili kaljugu pornografije; koje se izvirgava ropskom radu ili prisilno vojači u vojsku; koje se uključuju u trgovinu drogom i druge oblike kriminaliteta; koji su prisiljeni bježati od sukoba i progona, izlažući se opasnosti da ostanu sami i napušteni. Zbog toga, povodom Svjetskog dana selilaca i izbjeglica koji slavimo svake godine, osjećam potrebu da skrenem pozornost na stvarnost djece migranata, a posebno one koja su sama. Pritom tražim od svih da se brinu za djecu, koja su bespomoćna u trostrukom smislu: jer su djeca, jer su stranci i jer nemaju sredstava da se zaštite kad su, iz raznih razloga, prisiljeni živjeti daleko od vlastite domovine i odvojeni od svojih obitelji. Migracije danas nisu fenomen ograničen samo na neka područja planeta, već su njima pogođeni svi kontinenti i one sve više poprimaju dramatične razmjere globalnog pitanja. Nije riječ samo o osobama koje traže dostojanstven posao ili bolje uvjete živote, već također muškarcima i ženama, starijima i djeci koji su prisiljeni napustiti svoje domove u nadi da će spasiti

goli život i negdje drugdje naći mir i sigurnost. Tešku cijenu iseljavanja, gotovo uvijek uzrokovanog nasiljem, bijedom i uvjetima života, kojima se pridodaju i negativni aspekti globalizacije, u prvom redu plaćaju djeca. Neobuzdana utrka za brzim i lakom zaradom povlači za sobom također razvoj izopačenih poštasti poput trgovine djetetom, izrabljivanja i zlostavljanja maloljetnika i, općenito, lišavanja djece prava potvrđenih Međunarodnom konvencijom o pravima djeteta. Zbog svoje krhke i osjetljive naravi, djetinja dob ima jedinstvene i neotuđive potrebe. To je prije svega pravo na zdravo i sigurno obiteljsko okruženje gdje dijete može rasti pod vodstvom i primjerom oca i majke; zatim pravo i dužnost da stekne odgovarajuću izobrazbu, prije svega u obitelji, ali i u školi, gdje će djeca moći rasti kao osobe i protagonisti vlastite i budućnosti svojih zemalja. Dosta, u mnogim su dijelovima svijeta čitanje, pisanje i svladavanje osnovnih računskih radnji još uvijek privilegija malobrojnih. Sva djeca, osim toga, imaju pravo na odmor i rekreacijske aktivnosti; riječju, ona imaju pravo biti djeca. Među migrantima, pak, djeca čine najranjiviju skupinu, jer, u dobi u kojoj se suočavaju sa životom koji je

pred njima, ona su nevidljiva i njihov se glas ne čuje: u nezavidnom su položaju jer su lišena osobnih dokumenata, te su skrivena od očiju svijeta, a zbog odsutnosti odraslih koji ih prate njihov se glas ne može čuti. Na ovaj način, djeca migranti lako završavaju na najnižim razinama ljudske degradacije, gdje nezakonitost i nasilje uništavaju budućnost prevelikog broja nevinih, dok je mrežu zlostavljanja djece teško razbiti.

Kako odgovoriti na tu stvarnost?

U prvom redu, moramo znati da fenomen migracije nije istrgnut iz povijesti spasenja, već je, štoviše, njezin sastavni dio. Uz to je vezana jedna Božja zapovijed: „Ne tlači pridošlicu niti mu nanosi nepravde, jer ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj“ (Izl 22, 20); „Ljubite i vi pridošlicu, jer ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj“ (Pnz 10, 19). Ovaj fenomen predstavlja znak vremena, znak koji govori o Božjoj providnosti na djelu u povijesti i u ljudskoj zajednici, s obzirom na opće zajedništvo. Premda su joj poznati problemi, a često i patnje i tragedije koje sa sobom nose migracije, kao i teškoće vezane uz dostojanstveno primanje tih osoba, Crkva potiče prepoznati Božji naum također u tome fenomenu, s uvjerenjem da nitko nije stranac u kršćanskoj zajednici, koja obuhvaća „sve narode, i plemena, i puke, i jezike“ (Otk 7, 9). Svaka osoba je dragocjena; osobe su važnije od stvari i vrijednost svake institucije mjeri se time kako se ophodi prema životu i dostojanstvu ljudskih bića, osobito kad su ona ranjiva, kao u slučaju djece migranata.

Nadalje, naše djelovanje mora ići u pravcu zaštite, integracije i trajnih rješenja. Naša prva briga mora biti usvajanje svih mogućih mjera kako bi se djeci migrantima zajamčilo zaštitu i sigurnost, jer „ti dječaci i djevojčice često završavaju na ulici prepušteni sebi samima i postaju plijen nemilosrdnih izrabljivača, koji ih, nerijetko, izlažu tjelesnom, moralnom i spolnom nasilju“ (Benedikt XVI., Poruka za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2008.). Nadalje, crta koja razdvaja migracije i trgovinu ljudima katkad može biti vrlo tanka. Postoje mnogi faktori koji doprinose stvaranju stanja ranjivosti kod migranata, pogotovo ako su posrijedi djeca: siromaštvo i nedostatak sredstava za preživljavanje - kojima se pridodaju nerealna očekivanja generirana od strane medija; niska razina pisme-

nosti; nepoznavanje zakonâ, kulture a često i jezika zemlje domaćina. Zbog svega toga djeca su u fizičkom i psihičkom smislu ovisna o drugima. No najsnažniji poticaj iskorištavanju i zlostavljanju djece dolazi od potražnje. Ako se ne poduzmu strože i učinkovitije mjere protiv onih koji izvlače profit iz tih zloporaba, neće biti moguće suzbijati mnogobrojne oblike ropstva kojih su žrtve djeca. Potrebno je, stoga, da migranti, upravo za dobro svoje djece, sve tješnje surađuju sa zajednicama koje ih prihvaćaju. Duboko smo zahvalni crkvenim i civilnim udrugama i ustanovama koje s velikom predanošću posvećuju vrijeme i resurse zaštititi

djece od različitih oblika zloupotrebe. Važno je da zažive sve djelotvorniji i dublji oblici suradnje, utemeljeni ne samo na razmjeni informacija, već također na jačanju mreža koje su kadre osigurati blagovremene i kapilarne intervencije. Pritom se ne smije podcijeniti činjenicu da se izvanredna snaga crkvenih zajednica pokazuje prije svega kad je ona ujedinjena u molitvi i bratskom zajedništvu.

Drugo, moramo raditi na integraciji djece i mladih migranata. Oni u potpunosti ovise o odraslim osobama. Vrlo često manjak financijskih sredstava sprječava usvajanje odgovarajućih politika usmjerenih na prihvaćanje, pomoć i uključivanje. To ima za posljedicu da namjesto da se unaprijeđuje socijalnu integraciju djece migranata, odnosno programe sigurnog povratka uz pratnju, pokušava se samo spriječiti njihov ulazak, čime se potiče pribjegavanje ilegalnim mrežama; ili ih se vraća u zemlju iz koje dolaze ne vodeći uopće računa o tome je li to stvarno u njihovu „najboljem interesu“. Položaj djece migranata dodatno je otežan kad je njihov status nereguliran ili kad završe u redovima kriminalnih organizacija. U takvim slučajevima obično ih se šalje u zatvor. Nerijetko, naime, bivaju uhićena i, budući da nemaju novca da plate kaznu ili otputuju natrag u svoju zemlju, mogu provesti duže vrijeme u zatvoru, izloženi raznim

vrstama zlostavljanja i nasilja. U tim slučajevima, pravo države da kontrolira migracijske valove i sačuva opće dobro zemlje mora biti povezano s dužnošću rješavanja i reguliranja položaja djece migranata, u potpunosti poštujući njihovo dostojanstvo i nastojeći izaći ususret njihovim potrebama kad su sama, ali i potrebama njihovih roditelja, za dobrobit čitave obitelji. Od temeljne je važnosti donošenje odgovarajućih nacionalnih procedura i planova suradnje koji će biti plod uzajamnog dogovora zemalja porijekla i odredišta, s ciljem otklanjanja uzroka prisilnog iseljavanja maloljetnika.

Treće, svima upućujem usrdan poziv na traženje i usvajanje dugoročnih rješenja. Budući da je to kompleksna pojava, problem djece migranata potrebno je suzbijati u korijenu. Ratovi, kršenja ljudskih prava, korupcija, siromaštvo, ekološke neravnoteže i katastrofe sve su to uzroci tog problema. Djeca prva od toga trpe, podnoseći katkad također mučenja te, osim duševnih i psiholoških, također fizička nasilja, koji gotovo uvijek ostavljaju u njima neizbrisive ožiljke. Apsolutno je neophodno, stoga, uhvatiti se u koštac s uzrocima migracije u zemljama porijekla. To zahtijeva, kao prvi korak, predanost cijele međunarodne zajednice uklanjanju sukoba i nasilja koji prisiljavaju ljude na bijeg. Nadalje, nameće se potreba dalekosežne vizije, koja može ponuditi odgovarajuće programe za područja pogođena najtežim nepravdama i nestabilnostima, kako bi se svima zajamčio pristup autentičnom razvoju, koji će promicati dobro dječaka i djevojčica, koji su nada čovječanstva. Na kraju, želim se obratiti vama, koji radite s djecom migrantima i mladima iseljenicima prateći ih na njihovu putu: oni trebaju vašu dragocjenu pomoć. Crkva vas također treba i podržava vas u velikodušnom služenju koje pružate. Nemojte se umoriti hrabro živjeti i svjedočiti evanđelje koje od vas traži da prepoznate i prihvatite Gospodina Isusa prisutna u najmanjima i najranjivijima. Povjeravam svu djecu migrante, njihove obitelji, njihove zajednice, i sve vas koji ste im blizu, zaštiti Svete Nazaretske Obitelji, da bdije i prati svakog na njihovom putovanju. Svojoj molitvi rado pridružujem apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 8. rujna 2016.,
blagdan Rodenja Blažene Djevice Marije.

Papa Franjo

(Izvor: kta/ika)

PO PRVI PUT ZASEBNA KNJIGA O DUŠOBRIŽNIŠTVU ZA HRVATE KATOLIKE U NJEMAČKOJ

Dušobrižništvo za Hrvate katolike u Njemačkoj

Adolf Polegubić, „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“, Hrvatski dušobrižnički ured – Niz „Diaspora croatica“ knj. 24, Frankfurt am Main, 2017., 254 str.

Iz tiska je izašla 16. po redu knjiga dr. Adolfa Polegubića, pastoralnog teologa, novinara i pjesnika, glavnog urednika „Žive zajednice“ pod nazivom „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“. Knjiga se bavi crkvenopovijesnim i pastoralno-teološkim područjem, u njoj se po prvi put na jednom mjestu sažima sve ono važno o dušobrižništvu za Hrvate katolike u Njemačkoj, a pritom se daje poglavito povijesni kontekst nastanka i sadašnjeg djelovanja hrvatskih katoličkih misija, zajednica i župa u Njemačkoj. Knjiga ima 254 stranice, a objavljena je u izdanju Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni u nizu „Diaspora croatica“ knj. 24. Stručni savjetnik za knjigu je izv. prof. dr. sc. Danijel Labaš.

Uz uvodne tekstove pomoćnog sarađevskog biskupa, predsjednika Vijeća HBK i BK BiH za hrvatsku inozemnu pastvu mons. dr. Pere Sudara, ravnatelja Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislava Markića, nacionalnog ravnatelja Njemačke biskupske konferencije za katolike drugih materinskih jezika Stefana Schohea, delegata za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivce Komadine i autora dr. Adolfa Polegubića, u knjizi se nalaze poglavlja o pastoralnoj skrbi Katoličke Crkve za migrante u novije vrijeme, dušobrižništvu za Hrvate u inozemstvu, Katoličkoj Crkvi u Njemačkoj, Katoličkoj Crkvi i Hrvatima u Njemačkoj, Hrvatskim katoličkim misijama, zajednicama i župama u Njemačkoj (u ovom dijelu govori se o svim sadašnjim i bivšim misijama, zajednicama i župama u Njemačkoj, Hrvatskim katoličkim misijama, zajednicama i župama u Njemačkoj u vjerničkim očima i Njemačkom

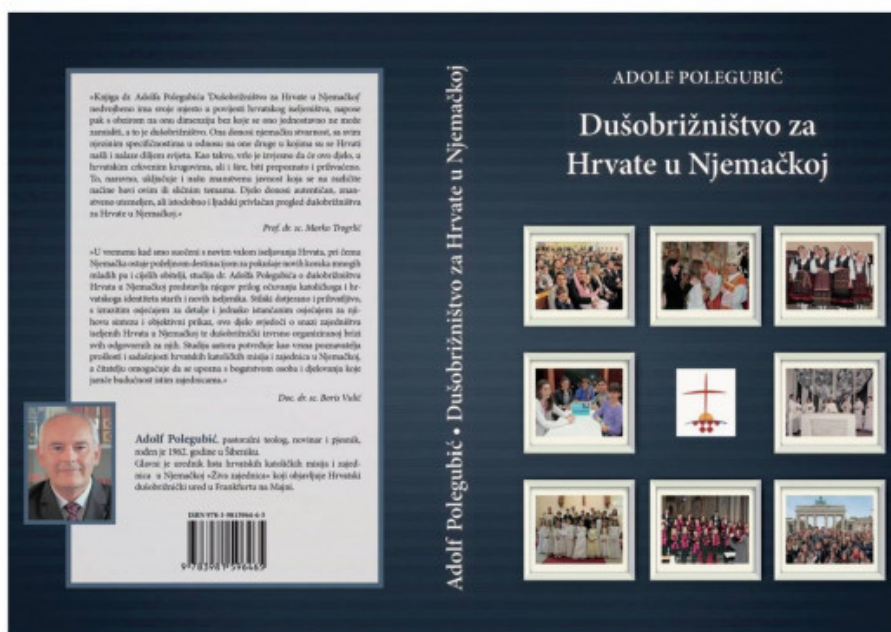
savezu Karitasa - Deutscher Caritasverband e.V. Tu je i sažetak na njemačkom jeziku, kao i iscrpna bibliografija s posebnim dijelom posvećenim spomen knjigama hrvatskih katoličkih misija, zajednica i župa u Njemačkoj i njihovim internetskim i facebook stranicama. Na kraju se nalaze kazala osobnih imena i zemljopisnih naziva kao i bilješka o autoru.

„Knjiga dr. Adolfa Polegubića 'Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj' nedvojbeno ima svoje mjesto u povijesti hrvatskog iseljenništva, napose pak s obzirom na onu dimenziju bez koje se ono jednostavno ne može zamisliti, a to je dušobrižništvo. Ona donosi njemačku stvarnost, sa svim njezinim specifičnostima u odnosu na one druge u kojima su se Hrvati našli i nalaze se diljem svijeta. Kao takvo, vrlo je bitno da se ono djelo, a hrvatskim crkvenim okvirima, ali i šire, biti prepoznato i prihvaćeno. To, naravno, uključuje i našu znanstvenu javnost koja se na različite načine bavi ovim ili sličnim temama. Djelo donosi autentičan, znanstveno utemeljen, ali istodobno i ljudski privlačan pregled dušobrižništva za Hrvate u Njemačkoj

koj“, istaknuo je u recenziji povjesničar prof. dr. sc. Marko Trogrlić s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu.

Recenzent teolog doc. dr. sc. Boris Vulić, s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, ističe: „Suočeni s novim valom iseljavanja Hrvata, pri čemu Njemačka ostaje poželjnom destinacijom za pokušaje novih koraka mnogih mladih pa i cijelih obitelji, studija dr. Adolfa Polegubića o dušobrižništvu Hrvata u Njemačkoj predstavlja njegov prilog očuvanju katoličkoga i hrvatskoga identiteta starih i novih iseljenika. Stilski dotjerano i prihvatljivo, s izrazitim osjećajem za detalje i jednako istančanim osjećajem za njihovu sintezu i objektivni prikaz, ovo djelo svjedoči o snazi zajedništva iseljenih Hrvata u Njemačkoj te dušobrižnički izvrsno organiziranoj brizi svih odgovornih za njih. Studija autora potvrđuje kao vrsna poznavatelja prošlosti i sadašnjosti hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj, a čitatelju omogućuje da se upozna s bogatstvom osoba i djelovanja koje jamče budućnost istim zajednicama.“

A. P.

O knjizi su rekli

„Djelo je vrijedno i zbog činjenice da njegov autor svoj rad smješta u općecrkveni, a onda i u hrvatski crkveni, socijalni i politički okvir. Naime, on jezgrovito i umješno donosi pregled nauka i zauzetosti Katoličke Crkve za sve rašireniju pojavu izbjeglištva i migracija. Ništa manje umješno prikazuje početke hrvatske inozemne pastve, okolnosti u kojima je nastajala i, navodeći imena, osoba koje su je promicale, dotiče i svu složenost prilika i neprilika s kojima su se ti ljudi suočavali. Nadalje, smještajući ih u kontekst, prije svega crkvenih prilika u Njemačkoj, knjiga donosi popis svih hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj, navodeći kako su nastale, vjernike koji ih čine, svećenike i pastoralne djelatnike i sve što se u njima i s njima događalo i događa. Ona, poput svojevrsnog kronopisa, prati dolazak Hrvata katolika u Njemačku, ocrtavajući četiri kruga ili maha doseljavanja, i to od ratnih izbjeglica iz 1945., preko »Gastarbeitera« iz sedamdesetih i ratnih izbjeglica posljednjega Domovinskog rata do zadnjega, možda najpogubnijeg vala. (...) Ostaje želja i molba da ova vrijedna knjiga, spomenik svima koji su srcem djelovali i spomenar svemu što je za Boga i narod u hrvatskome dušobrižništvu u Njemačkoj učinjeno, nađe mjesta u domovima Hrvata u Njemačkoj, i ne samo Njemačkoj, te postane nadahnuće, savjetnik i putokaz budućim naraštajima. Autoru od srca čestitam i zahvaljujem u ime Crkve u Domovini,

napominjući da naša Domovina obuhvaća Republiku Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu jer smo u obje ove države jednako autohtoni narod.“

Mons. dr. Pero Sudar, pomoćni sarađevski biskup, predsjednik Vijeća HBK i BK BiH za Hrvatsku inozemnu pastvu

„Upravo u godini 2016. kada Ravnateljstvo dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu slavi svoju 50. obljetnicu utemeljenja, dr. Adolf Polegubić, djelatnik našega Naddušobrižničkog ureda u Frankfurtu, glavni urednik časopisa 'Živa zajednica' i promovirani pastoralni teolog, stavlja pred nas svoj rad, plod marljivoga istraživanja i napornoga terenskog rada, knjigu pod naslovom »Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj«, koja će zasigurno postati važnim priručnikom i nezaobilaznim polazištem za daljnja istraživanja hrvatske inozemne pastve u proteklom razdoblju. (...) Ova će knjiga stoga zasigurno postati nezaobilazno štivo ne samo djelatnicima u hrvatskoj inozemnoj pastvi, socijalnim radnicima i našim iseljenicima, već i svima onima koji se zanimaju za dublje razumijevanje fenomena hrvatskih migracija, teolozima, sociolozima i povjesničarima.“

Vlč. dr. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu

„Okvirno 300.000 katolika hrvatskog jezika u Njemačkoj postalo je važan dio njemačke mjesne Crkve. Stoga je logično što ova knjiga donosi i opširan prikaz suradnje dušobrižništva za katolike hrvatskog jezika u Njemačkoj i Caritasu. Sama

knjiga pridonosi pojašnjenju posebnog položaja katoličkih zajednica i misija hrvatskog jezika i unaprijeđuje njihovu tijesnu povezanost s njemačkom mjesnom Crkvom. Neka ova knjiga nađe put do mnogih pozornih čitateljica i čitatelja.“

Stefan Schohe, nacionalni ravnatelj Dušobrižništva za katolike drugih materinskih jezika

„Ova vrijedna knjiga svjedoči o hrvatskoj katoličkoj prisutnosti u Njemačkoj, duhovnom, socijalnom i kulturnom djelovanju u našim misijama, o zauzetosti naših ljudi u Crkvi i društvu u Njemačkoj, o njihovoj nesebičnoj ljubavi prema svojoj Crkvi i narodu poglavito tijekom Domovinskog rata, ali i danas. Stoga je ova knjiga biljeg njihove prisutnosti u Njemačkoj.“

Vlč. Ivica Komadina, delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj

„Ova je knjiga neprimjetno nastajala tijekom mojih petnaest godina djelovanja u hrvatskom dušobrižništvu u Njemačkoj. Pritom su mi od posebne pomoći bile reportaže o hrvatskim katoličkim misijama i zajednicama u Njemačkoj, koje sam godinama objavljivao u 'Živoj zajednici', a također i svi drugi raspoloživi izvori i literatura. Bio je to živi susret s brojnim Hrvatima i Hrvatima u Njemačkoj, njihovom vjermom i ljudskim iskustvom. Ovu sam knjigu iz zahvalnosti prema svima njima, kao i prema hrvatskim pastoralnim djelatnicima u Njemačkoj, jednostavno morao napisati.“

Dr. Adolf Polegubić, autor knjige

ZAGREB

19. zajedničko zasjedanje HBK i BK BiH

Biskupi su razmatrali više zajedničkih tema vezanih uz djelovanje hrvatske inozemne pastve, Caritasu, liturgiju te Hrvatski martirologij.

Članovi Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine održali su svoje 19. redovito godišnje zajedničko zasjedanje 23. siječnja u zgradi HBK u Zagrebu, pod predsjedanjem zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića, predsjednika HBK, te vrhbosanskog nadbiskupa kardinala Vinka Puljića, predsjednika BK BiH. Apostolski nuncij u R. Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico pridružio se dijelu zasjedanja te prenio poseban blagoslov

Svetog Oca i srdačne pozdrave poglavara Svete Stolice. Saslušavši izvješće o radu Vijeća te Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, koje je, kao zajednički ured HBK i BK BiH, nacionalni ured za hrvatsku inozemnu pastvu, biskupi su pohvalili rad tih tijela i zauzimanje brojnih svećenika, redovnika, redovnica te pastoralnih suradnika i suradnica u naviještanju vjere na hrvatskom jeziku u brojnim zemljama diljem svijeta. Nakon što su informirani o trenutačnom stanju u Hr-

vatskoj inozemnoj pastvi te aktualnim personalnim potrebama u hrvatskim župama, misijama, zajednicama i centrima u inozemstvu, biskupi su dali potrebne smjernice. Raduje ih da hrvatske katoličke zajednice ne zaboravljaju svoj rodni kraj u R. Hrvatskoj i BiH ili dijelovima onih zemalja gdje Hrvati stoljećima žive te da hrabro svjedoče svoju vjeru u Boga i vjernost Katoličkoj Crkvi u zemljama u kojima su pronašli svoj novi dom, navodi se između ostalog u priopćenju.

IKA

OFFENBACH AM MAIN

Predstavljena inicijativa „40 dana za život“

Inicijativa „40 dana za život“ je ekumenska molitvena pro-life inicijativa za život, a posredno i inicijativa za zaustavljanje abortusa.

Inicijativa „40 dana za život“ predstavljena je u petak 13. siječnja u Hrvatskoj katoličkoj misiji Offenbach. Pozdravnu riječ uputio je voditelj HKM Offenbach fra Tomislav Dukić. O inicijativi se informiralo više od pedeset osoba, koju je predstavio Ante Čalikušić, vjeroučitelj, teolog i voditelj ove inicijative u Hrvatskoj, koji je došao u misiju na inicijativu Željke

dijete. Njezina je vizija zaustavljanje pobačaja u hrvatskom narodu i spas duša, a fokusirana je na daru života, koje kroz molitvu, post i miroljubivo bdijenje vapi Bogu kako bi On, svojom moći, zaustavio pobačaj. Misija je inicijative u duhu zajedništva i jedinstva, tijekom 40-dnevne kampanje, ujediniti Tijelo Kristovo. Molitvom i postom, miroljubivim bdijenjem i

mu zemlju“ (2 Ljet 7, 14). Blažena Majka Tereza: „Ja nisam socijalna radnica, ja to radim iz ljubavi prema Isusu.“

Molitva je, kako ističu u inicijativi, temelj i ključna snaga svake kampanje, kao i najjače oruđe protiv abortusa. „U molitvi smo ujedinjeni, a čini nas poniznima. Krist je rekao da se od nekih demona možemo

Na predstavljanju inicijative okupilo se više od pedeset sudionika

Snimio: Z. Orlavčić

Dominković i Ivanke Sikirica. Istaknuo je kako je inicijativa „40 dana za život“ ekumenska molitvena pro-life inicijativa za život, a posredno i inicijativa za zaustavljanje pobačaja. Na svjetskoj razini u njoj je do sada službeno sudjelovalo 675.000 ljudi svih kršćanskih denominacija u 607 gradova u 32 zemlje na svijetu. U Hrvatskoj je pokrenuta prije dvije godine, a u njoj sudjeluje 6000 ljudi u 20 hrvatskih gradova. Pokretači inicijative kažu, kako stoji na internetskoj stranici inicijative <http://40danazazivot.com/>, kako inicijativa „40 dana za život“ daje rješenje. Oblikovana je prema Svetom pismu i okuplja kršćane svih denominacija na zajednički angažman za zaštitu života nerođene djece, iscjeljenje žena koje su abortirale, obraćenje medicinskog osoblja koje vrši abortuse te političara i aktivista koji ga zagovaraju i promiču duhovnu, moralnu i materijalnu pomoć svakoj majci i ocu koji razmišljaju ili su donijeli odluku da abortiraju svoje

osvješćivanjem lokalne zajednice odvratiti od grijeha abortusa i duha smrti. Molitvom tražiti od Gospodina da promijeni srca i kulturu smrti pretvori u kulturu života, prema Njegovoj veličanstvenoj zamisli. Cilj je proširiti inicijativu cijelom Hrvatskom i Europom donoseći radosnu vijest o svetosti svakoga ljudskoga života od začeća. Spašavati dječje živote i zalagati se za dostojanstven život majki i očeva u potrebi. Svjedočiti milosrdnu ljubav Očevu majkama i očevima koji su, posredno ili neposredno, dotaknuli zlom pobačaja.

Tri ključna elementa čine inicijativu jednostavnom, a u istodobno snažnom i djelotvornom:

1. Molitva i post

Misao vodilja: „Ako se ponizi moj narod na koji je prizvano Ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječiti ću

osloboditi isključivo molitvom i postom, te da se neke milosti mogu zadobiti samo molitvom i postom. To je Božje obećanje. Želimo li zaustaviti abortus, prvo što moramo jest početi moliti. Molitva je temelj ove inicijative, a uključen je i post kao oblik molitve. Kroz cijelu godinu inicijativa potiče ljude da mole i poste, da kleknju pred Gospodina tražeći ga da čuje njihovu molitvu i iscijeli im zemlju. Moliti se može na svakome mjestu: pred bolnicom, u svome automobilu, na svome radnom mjestu, u svojoj župnoj zajednici, u svojoj obitelji, u skrovitosti. Molitva i post idu jedno uz drugo. Molitva nas ukorjenjuje u činjenici da sve što radimo i sve što činimo treba biti volja Božja. Post je žrtva koja nam pomaže učiniti i nešto izvan naših mogućnosti, uz Božju pomoć. Post nas približava Bogu i jača u duhovnome boju. Vjerujemo da Bog uslišava molitvu i post onih koji to čine ponizna, raskajana i iskrena srca te da će tako izliječiti nas, naše

obitelj, naše crkve, naše zajednice, našu zemlju i cijeli svijet."

2. Miroljubivo bdijenje

Misao vodilja: „Izbavi one koje vode u smrt; i spasavaj one koji posrćući idu na stratište. Ako kažeš, 'Nismo za to znali', ne razumije li onaj koji ispituje srca? I ne znađe li onaj koji ti čuva dušu?" (Izr 24, 11–12).

Kroz vrijeme korizme i vrijeme jeseni, poseban naglasak stavljamo, ističu u inicijativi, na 40 dana neprekidnog miroljubivog bdijenja pred bolnicom ili klinikom u kojoj se rade abortusi. „U skladu s načelima Nove evangelizacije i Kristovog poziva da idemo ususret svakome čovjeku u potrebi, dolazimo na mjesto gdje se događa zlo, nepravda prema čovjeku, na mjesto gdje je zavladała tama. Donosimo Kristovo svjetlo i nadu. Želimo biti posljednji znak nade majkama i očevima koji dolaze pobaciti svoje dijete. Kristolikog držanja, nudimo duhovnu, moralnu i materijalnu pomoć. Također, pružamo i edukaciju i edukacijske materijale. Naša prisutnost također je poruka medicinskome osoblju koje vrši abortuse te onim roditeljima koji su ih učinili. Naša pristupnost je znak i jamac milosrdne Božje ljubavi koja će oprostiti svakome tko se iskreno i ponizno pokaje. Bdijenje pred bolnicom ili klinikom je snažna poruka i lokalnoj zajednici o tragičnoj stvarnosti abortusa. Snažnija nego što je protestiranje pred saborom ili vladom."

3. Osvješćivanje lokalne zajednice

Misao vodilja: „Otvoraj usta svoja za nijemoga i za pravo sviju nesretnika što propadaju" (Izr 31, 8).

„Osvješćivanje lokalne zajednice o problemu abortusa traje kroz cijelu godinu s posebnim naglaskom uoči i za vrijeme korizmenog i jesenskog, molitvenog bdijenja. Upravo kroz ovu aktivnost imamo pristup velikom broju ljudi. Načini na koje osvješćujemo ljude o problemu pobačaja, kao i o rješavanju tog problema:

1. predstavljanje inicijative po župama i molitvenim zajednicama;
2. edukativne tribine u župnim i gradskim prostorima;
3. audiovizualne publikacije (pjesme i filmovi);

Inicijativu je predstavio Ante Čalikušić iz Zagreba

4. predavanja u školskim ustanovama;

5. promotivni materijali;

6. istupanje u medijima: nacionalne i lokalne televizije, radio, novine, internet (portali, društvene mreže, oglašavanje).

Želimo da kroz 40 dana kampanje, kao i nakon tih 40 dana, poruka za život dođe do svakoga čovjeka na jednostavan, ali snažan i uvijek nov i svjež način. Pažljivo istupamo u medijima s novim pričama, svjedočanstvima, plodovima i stavovima njegujući dijalog s neistomišljenicima, sudjelujući u raspravama i debatama. Istupamo isključivo afirmativno i u ljubavi. Da bismo bili što učinkovitiji, usko surađujemo i sa stručnjacima: doktorima, psiholozima i pravnicima čije savjete, ideje i dobronamjerne kritike cijenimo i uvažavamo. Njihova nam je pomoć dobrodošla i potrebna i dosad je bila zaista plodonosna, na čemu smo im od srca zahvalni, kao i svima drugima koji na bilo koji način pomažu ovu inicijativu."

Papa Franjo je uputio pismo blagoslova inicijativi, a potporu su joj dali i hrvatski biskupi.

Dosadašnji su plodovi inicijative u Hrvatskoj (od 2014. god.):

održano je 5 kampanja u 21 gradova sudionika (Zagreb, Split, Osijek, Rijeka, Sisak, Čakovec, Dubrovnik, Knin, Karlovac, Metković, Požega, Pula, Slavonski Brod, Šibenik, Zadar, Varaždin, Velika Gorica, Vinkovci, Virovitica, Vukovar, Bjelovar); 8000 + molitelja ispred bolnica; smanjen je broj pobačaja za vrijeme kampanja u nekoliko hrvatskih bolnica, donesena su brojna svjedočanstva, dana je podrška biskupa, održano je više od 100 tribina održano, inicijativu su posjetili su: svjet-

ski voditelj inicijative David Bereit, međunarodni voditelj inicijative, koordinator Human Life Internationala Robert Colquhoun, jedni od najvećih pro-life aktivista današnjice dr. Joseph Meaney; nastavljeno je širenje inicijative u Bukureštu (Rumunjska), Ljubljani (Slovenija), Mostaru (Bosna i Hercegovina) i Berlinu (Njemačka).

Dosadašnji plodovi u svijetu (od 2007. god.):

dosad je spašeno 11.796 života u svijetu, u inicijativu je uključeno 636 gradova u 36 država, u inicijativi je 700.000 molitelja, a 133 je liječnika dalo otkaz (koji su prije vršili pobačaj).

Više se molitvenoj inicijativi „40 dana za život“ može doznati na internet-skoj stranici: www.40danazazivot.com i facebook grupi 40 dana za život – Hrvatska. [40danazazivot.com/A.P](https://www.facebook.com/40danazazivot.com/A.P).

Piše:
dr. Boris Vulić, KBF Đakovo

TJELESNA DJELA MILOSRDA

Gladna nahraniti

Budimo milosrdni prema gladnima u svijetu i tu oko nas, pronadimo nove inicijative kako im pomoći i uključimo se u postojeće, ne čekajući da pitanje gladi u svijetu riješi netko treći.

Ove ćemo godine nastaviti s promišljanjem djela milosrda. Posvetit ćemo se onim tjelesnim, od kojih je prvo gladna nahraniti. Glad bi se jednostavno mogla opisati kao žudnja za kruhom. Pritom je kruh znak sveukupne hrane potrebne za život, ali i simbol svega onoga što je čovjeku neophodno da bi živio kao čovjek. Kruh je i sakramentalni znak Kristove prisutnosti u svetoj misi i time izričaj zajedništva vjernika. Upravo se takav simbolički sadržaj krije u širini molitve koju svakodnevno izgovara Crkva – Kruh naš svagdanji daj nam danas (Mt 6, 11). Važno je podsjetiti se da svatko tko moli za kruh naš svagdanji, ne može tražiti kruh samo za sebe, nego za sve one koji su naši, a to znači za sve ljude, a na jedinstven način za one koji ga nemaju i koji se zato ne mogu istinski osjećati kao ljudi. Jer, tko nema kruha, zapravo oskudijeva sa svime.

„Podajte im vi jesti“

Čovjek, moleći Boga za pojedino dobro drugima, i samom sebi otkriva važnost osobne odgovornosti i suradnje s milošću kako bi se postiglo ono što se moli. To znači, kad molimo Boga da podari kruh svakome čovjeku, molimo i za našu spremnost da budemo oni koji će svakoga dana omogućiti da kruh koji Bog daje dođe do onih kojima je potreban. Tome nas uče Kristove riječi upućene učenicima: „Podajte im vi jesti“ (Mk 6, 37). Prema tome, kruh koji Bog daje odgovara kruhu koji čovjek dijeli s drugima – kruh koji Bog daje ljudima dolazi uvijek preko ljudi.

Svima nam je poznato da je i danas glad golemi problem u svijetu. Ne, dakako, zato što hrane nema dovoljno, nego zato što ju nejednako raspoređuju interesi i egoizmi. Također, poznato nam je da Crkva uvijek pronalazi putove kako kruh svagdanji pružiti onima koji su gladni i siromašni. Mnogobrojne inicijative kojima smo svjedočili ovoga Božića, i u kojima smo sigurno sudjelovali, nisu sa-

mo prilika karitativnog djelovanja, nego i znak djelatne ljubavi Crkve tijekom cijele godine. Zato vjernik u Crkvi lako uči kako sam i u zajedništvu s drugima nahraniti gladnoga, ali treba i sam otkrivati nove putove da se Božji dar „probije“ do svih siromašnih.

Nema čovjeka i nema dana u kojem se ne može roditi nova inicijativa i novi korak u omogućavanju kruha svagdanjeg onima koji su ga potrebni. Često će to biti milostinja, telefonski poziv za humanitarnu akciju, nekad doniranje hrane ili zajednička ak-

Pripremanje hrane također nije bez simbolike. Kuhati za nekoga, znači željeti da taj živi, jer je kuhanje posve opipljivi znak naše ljubavi prema onome kome se priprema jelo i za kojeg se ne žali novca, vremena, napora i domišljatosti. Da, kuhanje je znak ljubavi.

cija susjeda i prijatelja, a nekad i gostoljubivo otvaranje vrata vlastitog doma siromašnima. Važno je da ove odgovornosti ima u izobilju u našem životu, jer time pokazujemo samu ljubav prema Kristu – „Što god ne učinite jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učinite“ (Mt 25, 45).

Objedovanje i kuhanje

Ovo djelo milosrda danas na poseban način osvjetljava i simboličko značenje samog objedovanja. „Životinja se hrani, čovjek jede, a mudar objедуje“ (A. Brillat-Savarin). Mudro je uvidjeti da čin objedovanja sažima vrijedne dimenzije života – rad, pripravu, društvenost i suživot... To znači da stol za objedovanje hrane jest i stol na kojem se blaguju riječi (zato ne treba šutjeti dok se blaguje!), osjećaji i geste, a to znači prijateljstvo, bratstvo, duboka povezanost i nadasve lju-

bav. Za takvim objedom čovjek sebe na poseban način otkriva kao dušu i tijelo, kao onoga koji je dio ovoga svijeta, ali i kao onoga koji taj svijet može mijenjati. Isto tako, upoznaje se i kao prolazno biće, jer unatoč tome što objeduje da bi živio, ne može pobjeći od svoje smrti.

Pripremanje hrane također nije bez simbolike. Kuhati za nekoga, znači željeti da taj živi, jer je kuhanje posve opipljivi znak naše ljubavi prema onome kome se priprema jelo i za kojeg se ne žali novca, vremena, napora i domišljatosti. Da, kuhanje je znak ljubavi. Zato se svi rado sjećamo objeda iz djetinjstva koje su nam pripremale majke i bake. Ta jela najviše volimo i često ih želimo jesti, baš zato što s njima blagujemo osjećaje ljubavi, samodariivanja, djetinje sigurnosti i obiteljske topline. Ne čudi stoga što se u životu nikad ne mogu zaboraviti oni koji su nam pripremali jelo, koji su nas hranili i jelom i sobom, te nas tako učili da i sami postanemo sposobni kuhati, odnosno sposobni da se drugome radujemo, da druge hranimo i da se drugima darujemo.

Lijepo objedovanje traži vrijeme i radost zbog zajedništva s drugima. Teško onomu koji uporno želi jesti sam, jer tako odbija uživati u simbolici zajedničkog objedovanja. Jadan je čovjek koji više voli barove s brzmom prehranom, koji stalno jede gotova jela, na brzinu i stojeći, bez ikakva odnosa s onima koji su mu hranu pripremili i s onima koji jedu uz njega. Tu nema ni pravog kruha ni pravog teka, tu nema umjetnosti ljudskog blagovanja. Zato s porastom ovakva načina ishrane, mogu rasti samo razne ljudske bolesti...

Zato, budimo milosrdni prema gladnima u svijetu i tu oko nas, pronadimo nove inicijative kako im pomoći i uključimo se u postojeće, ne čekajući da pitanje gladi u svijetu riješi netko treći. Ali znajmo i sami milosrdno blagovati – pripremajući za druge, i s njima polako objedujući, hraneći ih pažnjom i ljubavlju, pretočenim u lijepe riječi i toplo ozračje. ■

Franz von Sales

Obwohl Franz von Sales bereits vor über 400 Jahren lebte, macht ihn sein damaliges Wirken auch heute zu einem zeitgemäßen Heiligen, „weil er Kritik äußerte, ohne die Würde der Person zu misachten. Franz von Sales scheute sich nicht, Missstände in Politik und Kirche offen beim Namen zu nennen, weder vor den Päpsten, noch vor den Königen oder gegenüber Bekannten und Freunden. Ihm war klar: Um die Sünde auszumerzen, darf sie nicht vertuscht, sondern muss angesprochen und kritisiert werden, ohne jedoch dem Sünder seine Würde abzusprechen. Seine Kritik war stets sachlich und zielte nicht auf die Person. Seine Devise war: „Behandle die Sünde scharf, den Sünder aber milde.“ schreibt P. Herbert Winkler, Provinzial der Kongregation der Oblaten des hl. Franz von Sales (OSFS).

Zu Beginn des 20. Jahrhunderts ernannte Papst Pius XI. Franz von Sales zum Patron der katholischen Schriftsteller und Journalisten. Nachdem Papst Pius IX. Franz von Sales am 19. Juli 1877 zum Doctor ecclesiae (Kirchenlehrer) erklärte, reichten im gleichen Jahr italienische Journalisten eine Bittschrift an den Vatikan ein, indem sie den Wunsch äußerten, Franz von Sales zu ihrem Patron zu erwählen. Wörtlich heißt es dort: „Jeder kennt die Schwierigkeiten und Gefahren, auf die der katholische Journalist bei Erfüllung seiner Pflicht gegenwärtig stößt. Diese haben in allen katholischen Journalisten den Wunsch geweckt, in ihrem Beruf vom Himmel unterstützt zu werden, dort einen Fürsprecher zu haben, dessen Weisheit und Tugend ihnen vorbildlich sein und dessen mächtige Hand ihnen die Feder führen könnte. Einen solchen Fürsprecher sehen wir in dem neuen Kirchenlehrer, dem heiligen Franz von Sales, der weise und gütig die Irrtümer seiner Zeit bekämpfte, in dem sich Stärke und Klugheit verbanden, der das Laster besiegte und unzählige Seelen dem ewigen Leben gewann.“ Die vielen Tugenden von Franz von Sales haben nichts an Aktualität verloren. Franz von Sales erklärte sich kurz nach seiner Priesterweihe bereit, an der Wiedereinführung des katholischen Glaubens im calvinistisch ge-

wordenen Teil der Diözese Genf, dem Chablais, zu arbeiten. Da die Calvinisten den Menschen unter Strafe verboten, seine Predigten zu hören, nutzte Franz von Sales das damals neue Medium des Flugblattes, um seine Gedanken zu den Menschen zu bringen. Und er hatte damit Erfolg. Nach vier

Foto: www.commons.wikimedia.org

Jahren war fast die gesamte Bevölkerung des Chablais zum katholischen Glauben zurückgekehrt.

Dass Franz von Sales den Zeitgeist trifft, zeigt auch sein Bestseller „Philothea“. Anfang des Jahres 1609 erschien sein Buch „Anleitung zum frommen Leben“, im deutschen Sprachraum bekannt unter dem Titel „Philothea“. Dieses Buch findet sich bis heute unter den Top Ten der ewigen Bestsellerliste der christlichen Weltliteratur. Es enthält konkrete Anweisungen, wie ein Mensch in der Welt, am Arbeitsplatz, in der Familie sein Christsein konkret leben kann. Franz von Sales gilt damit als Wegbereiter und Begründer der Weltfrömmigkeit und Laienspiritualität, wie sie in den Dokumenten des Zweiten Vatikanischen Konzils „Lumen Gentium“ und „Gaudium et spes“ zum Ausdruck gebracht wird. Sein theologisches Hauptwerk veröffentlichte Franz von Sales 1616 mit dem Titel Abhandlung über die Gottesliebe oder Theotimus. Durch dieses Werk reiht sich Franz von Sales in die Reihe der bedeutendsten christlichen Mystiker des 17. Jahrhunderts ein.

Zudem verfasste Franz von Sales in 55 Jahre seines Lebens Schätzun-

gen zu Folge etwa 20.000 Briefe. Das sind durchschnittlich 2-3 Briefe pro Tag. Es handelt sich dabei nicht um kurze „Es geht mir gut“-Grüße, sondern um teilweise mehrere Seiten umfassende Seelsorgebriefe oder Situationsberichte. Diese Briefe schrieb er an Päpste, Könige, Herzöge, Politiker bis hin zu Frauen und Männern, die ihn um seinen bischöflichen und seelsorgerlichen Rat baten. Franz von Sales kann also ohne weiteres als Vielschreiber bezeichnet werden, der jede Minute dazu nutzte, seine Gedanken zu Papier zu bringen. Er tat dies in einer ausgezeichneten Weise. Noch heute gilt er in der französischen Literatur als Klassiker der französischen Sprache. Franz von Sales verstand es dabei, schwierigste Sachverhalte so darzustellen, dass es auch der einfachste Leser oder Zuhörer verstand. Er verwendete Bilder und Geschichten, Zitate und Gleichnisse, um die Menschen zu fesseln und sie mit den Inhalten des Glaubens vertraut zu machen.

Franz von Sales ist nicht nur in der Schweiz und Frankreich für seine Werke bekannt. Auch hierzulande findet sich eine Vielzahl seiner Veröffentlichungen. Die deutsche Ausgabe der Werke des heiligen Franz von Sales in 12 Bänden veröffentlichte der Franz Sales Verlag, der 1931 in Eichstätt gegründet wurde. Sein vorrangiges Ziel ist es, die Werke des hl. Franz von Sales und die salesianische Spiritualität im deutschen Sprachraum bekannt zu machen.

Am 24. Januar begeht die Kirche den Gedenktag des heiligen Franz von Sales, Patron der katholischen Schriftsteller und Journalisten, und bittet: „Gütiger Gott, du hast den heiligen Franz von Sales dazu berufen, als Bischof und Lehrer allen alles zu werden. Hilf uns, sein Beispiel nachzuahmen und den Brüdern und Schwestern zu dienen, damit durch uns deine Menschenfreundlichkeit sichtbar wird“.

In 2017 jährt sich zum 450. Mal der Geburtstag des heiligen Franz von Sales. Möge auf die Fürsprache des heiligen Franz von Sales auch das vorliegende Medium durch wertvolle und bereichernde Beiträge viele Leserinnen und Leser erreichen.

Ihr

Pfr. Ivica Komadina, Delegat

FRANKFURT AM MAIN

Nove aktivnosti u Hrvatskoj katoličkoj župi

S novom liturgijskom godinom u Hrvatskoj katoličkoj župi Frankfurt/M. započelo se s novim aktivnostima. To su: rad sa mladim obiteljima i Katolička malonogometna liga. Prva nova aktivnost je rad sa mladim obiteljima. Osmišljena je kroz susrete za mlade obitelji, koji bi bili svake zadnje subote u mjesecu. Prvi sus-

kraj susreta župnik fra Željko Ćurković pozdravio je okupljene i pozvao da se zaključi susret u druženju uz piće i kolače, koje su pripremili i posluživali franjevački trećoreci. Susret je protekao u ugodnom ozračju.

Želja je da dođe sve više mladih bračnih parova koji bi sudjelovali na ovom susretu.

Predavanje je održao fra Ivan Čikara

tom aktivnošću želi se biti još više uz mlade i s mladima, kako bi njihova zauzetost, kako u Crkvi, tako i izvan Crkve, zadobila vrijednosti pravih vjernika uz međusobnu odgovornost jednih za druge. Zato su osim nogometa, sudionici, po pravilniku, dužni sudjelovati u župnim aktivnostima, a na poseban način na duhovnim vježbama. Sudjelovanjem ili ne sudjelovanjem u župnim obvezama, kao i na duhovnim vježbama, dobivaju se ili gube bodovi na prvenstvenoj ljest-

Scenski prikaz
bračnog para
Marijane i Mira
Kurbaše

ret je bio na prvu nedjelju adventa 27. studenoga 2016. Susret je bio u dvorani pokraj crkve sv. Ante, Bettinatr. 26. Na početku tog susreta, mladi bračni par Dragica i Josip Vidović svi-

Svi sljedeći susreti održati će se u dvorani pokraj crkve sv. Ante, Bettinatr. 26, 60325 Frankfurt/M.

Druga nova aktivnost župe je Katolička malonogometna liga, koja je

Nastup bračnog para Dragice i Josipa Vidovića

rali su na gitari i klavijaturama meditativnu glazbu uz koju je s. Filipa Smoljo pročitao promišljanje „Tu sam“. Potom se uz razmišljanje otpjevalo još nekoliko duhovnih pjesama. Uslijedila je najava teme, smiješnom izvedbom, koju su scenski prikazali, mladi bračni par Marijana i Miro Kurbaša. Temu susreta pod naslovom „Zašto Crkva i sakramenti?“ održao je fra Ivan Čikara. Nakon izložene teme, bilo je vrijeme za pitanja i odgovore, nakon čega je uslijedio blok pjesama. Pred

svečano otvorena na proslavi Nikolinja 3. prosinca 2016. Tada su izvučeni i parovi za sva kola koja se trebaju odigrati. Liga traje od 4. prosinca 2016., kada je odigrano prvo kolo, do 4. lipnja 2017., kada se odigrava zadnje kolo. Svečano zatvaranje sezone, proglašenje pobjednika i podjela nagrada bit će na proslavi župe 10. lipnja 2017. godine. U katoličkoj malonogometnoj ligi HKŽ Frankfurt/M. sudjeluje osam ekipa, među kojima je i ekipa svećenika. S

vici. Tako da konačnog pobjednika ne određuje samo nogomet, nego i zauzetost u župi. Prvo kolo je pokazalo da je ideja bila dobra. Uz ekipe skupio se i lijep broj navijača. Drugo kolo bilo je 15. siječnja, a treće 29. siječnja, a četvrto će biti 12. veljače. 2017. Sva se kola odigravaju nedjeljom od 20 do 22 sata u Sporthalle Süd, Willemstr. 12, 60567 Frankfurt – Sachsenhausen.

Cilj ovih novih aktivnosti je uključiti što veći broj mladih u život župe.

FIC

Snimke: HKŽ Frankfurt/M.

Ekipa „Croatia“

Ekipa „Posavina“

Ekipa „Svečenci“

Ekipa „Hercegovci“

Ekipa „FC Motika“

Ekipa „Frama“

Ekipa „Bijanca“

Ekipa „Livanjska zajednica“

SINDELFINGEN

Božićni koncert

U organizaciji Hrvatske katoličke zajednice Sindelfingen održan je u četvrtak 22. prosinca 2016. božićni koncert u crkvi Presvetoga Trojstva u Sindelfingenu. Na početku programa sve prisutne, među kojima je bio i vicekonzul Generalnog konzulata R. Hrvatske iz Stuttgarta Ivan Sablić, pozdravio je župnik fra Ivica Erceg, a riječi dobrodošlice na njemačkom jeziku uputila je Magdalena Puljiz. U programu su sudjelovali Marina Zovkić (flauta), Mate Puljiz (violina, klavir), Daniel Puljiz (klavir), Magdalena Puljiz (violina), Jelena Puljiz (violina), Beata Dulčić Šoljan (violina), Theresia i Fabian Hanke (violina), Ada Bachmann (violina), Amelie Seehofer (violina), Lea Roth (viola), Irmela Homolka (violončelo), Sara i David Bauer (klarinet i euphonium), Nikolai i Herta Herseni (kontrabas i violončelo), Rafael Barahona (truba), Karin Zimmermann (flauta), zbor mladih „Salve Angeli“ i ženska klapa „Sanctus“. Glazbeni urednik bio je Mate Puljiz. Koncert je otvoren s Preludijem u C-Duru (Bach) i Uvertire iz oratorija Julije Cezar (Händel). Uz tradicionalne hrvatske božićne pjesme: „Radujte se narodi“, „Svim na zemlji“, „Veselje ti navješćujem“, „Zdravo budi mladi kralju“ izvedene su i pjesme „Prva je vura te noći“, „Gloria“, „Tebe Boga

hvalimo“, „Tiha noć“, „Daleko je srce“. Izvedene su i točke: „Stojim pred tvojim štalicom“ od Bacha, Klavirska sonata br. 10, „Andante cantabile“ od Mozarta, „Sarabanda“ od Händela, „Zima-Largo“ od Vivaldija, „Ave Maria“ od Schuberta, „Tiha noć“ od F. Grubera, „Kanon“ od Pachelbela, „Ave Maria“ od Lorenca. Koncert je kako i priliči, završio radosno s „Odom radosti“ Ludwiga van Beethovena. Ugodaju su doprinijeli i mnogobrojni posjetitelji koncerta među kojima je, osim Hrvata, bilo i mnogo gostiju, Nijemaca, Talijana... Zahvalivši izvođačima i sponzorima koncerta, župnik je sve nazočne pozvao na prigodni domjenak u pastoralni centar. Božićni je koncert imao humanitarno

značenje. Prihodi od sponzora i prilazi posjetitelja upućeni su za pomoć djeci župe sv. Josipa u Drvaru (BiH). Od mnogih koji su sudjelovali u realizaciji koncerta, ne može se ne spomenuti i posebno istaknuti Ljubomira Puljiza, idejnog začetnika koncerta, koji je uložio najviše vremena i energije u to ostvarenje. Dva sina i dvije kćeri iz obitelji Karoline i Ljubomira Puljiza, iznimno glazbeno nadarnih, obilježili su svojim nastupom taj glazbeni događaj. Mnogi su doživjeli i osjetili koncert kao izvrstan uvod u Božićno otajstvo. Nisu štedjeli komplimente, a vjerojatno jedan od najljepših komplimenata jest nada mnogih posjetitelja, da bi ovaj koncert mogao postati tradicionalan. www.franjevci-split.hr

KELKHEIM

Misa za mlade u znaku molitve za domovinu

U nedjelju 15. siječnja u Hrvatskoj katoličkoj župi Main-Taunus/Hochtaunus slavila se sv. misa za domovinu, u povodu 25. obljetnice od međunarodnog priznanja Republike Hrvatske. Na poseban su način u misnom slavlju sudjelovali krizmanici u

crkvi sv. Dionizija, u Kelkheimu. Njihova je uloga bila u čitanju liturgijskih čitanja – od prvog i drugog čitanja, sve do molitve vjernike. Sv. misu, koja je ovoga puta bila sva u znaku mladih, uljepšao je svojim radosnim pjevanjem i sviranjem VIS župe „Gaudeamus“.

Na početku sv. mise župnik fra Marinko Vukman je istaknuo kako danas domovina Hrvatska i svi Hrvati diljem svijeta slave 25. obljetnicu od međunarodnog priznanja Republike Hrvatske. Pozvao je vjernike da zahvale Bogu na suverenoj i nezavisnoj državi, te da mole za domovinu i za naš narod, da živi u prijateljstvu i miru s drugim narodima, da se ognjišta ne ugase i da u domovini bude kruha, pravde i sreće za svakoga. U prigodnoj propovijedi fra Marinko je istaknuo kako evanđelje te nedjelje prikazuje dvojicu velikana – Ivana Krstitelja i Isusa. „I nama je ići putem velikoga i poniznoga Ivana i zato se okupljamo iz nedjelje u nedjelju, jer želimo učiti u Isusovoj školi i želimo nasljedovati našega učitelja“, istaknuo je fra Marinko.

Mario Trifunović

STUTTGART Trideset godina pastoralnog i kulturnog djelovanja

Pastoralni referent u hrvatskim katoličkim zajednicama Stuttgart-Bad Cannstatt i Stuttgart-Feuerbach Ivan Bošnjak napunio je trideset godina pastoralnog i kulturnog djelovanja u njemačkoj pokrajini Baden-Württemberg. Klasičnu gimnaziju i filozofsko teološki studij završio je u Splitu. Diplomirao je u Zagrebu. Godinu pastoralne prakse 1986./87. proveo je u HKM Villingen-Schwenningen. Potom je upisao postiplomski studij na Sveučilištu u Freiburgu. Bio je četiri godine pastoralni suradnik u HKM Villingen-Schwenningen, potom 15 godina u HKM Karlsruhe, 5 godina u HKM Mittelbaden, a zadnjih 5 godina je pastoralni referent u HKZ Stuttgart-Bad Cannstatt i HKZ Stuttgart-Feuerbach. Nekoliko je puta bio član delegatskog vijeća HKM u Njemačkoj, kao predstavnik pastoralnih suradnika. Bio je jedini član od djelatnika hrvatske pastve u Njemačkoj u mješovitoj radnoj skupini Njemačke biskupske konferencije za pastoral stranaca, te nekoliko godina član uredničkog vijeća „Žive zajednice“. Oženjen je i ima dva odrasla sina i malog unuka Duju. Izabran je s hrvatske liste u Vijeće stranaca 1989. i bio njegov predsjednik do 1993. Kao član vijeća stranaca pokrajine Baden-Württemberg održao je zapažen govor na prvom Svjetskom kongresu hrvatske

Pastoralni referent Ivan Bošnjak

mladeži u Lisinskom u Zagrebu 1991. Osnovao je Hrvatsku kulturnu zajednicu u Vijeću stranaca i bio njezin predsjednik pet godina. Bio je i predsjednik Saveza hrvatskih udruga u Karlsruhe i okolici (1992.–1996.). Suradivao je s Nijemcima i Hrvatima, osobito s onima s područja svog djelovanja: biskupijskim referatima za strance, dekanima, hrvatskim svećenicima, socijalnim radnicima, hrvatskim prosvjetnim djelatnicima i predsjednicima hrvatskih udruga. S Martinom Kimigom dobitnik je nagrade zaklade Konrad Adenauer za njemačko-hrvatski projekt „Integracija 2008.“. Zadnjih pet godina uspješno pasto-

ralno djeluje u HKZ Stuttgart-Bad Cannstatt i HKZ Stuttgart-Feuerbach, osobito u katehezi krizmanika i prvopričesnika. Vodi crkvene zborove i vjersku tribinu. Pokrenuo je Tjedan knjige u Stuttgartu. Sudjeluje aktivno, kao voditelj i predavač u pastoralnim i interkulturalnim programima biskupije Rottenburg-Stuttgart, npr. Internacionalnom danu Biblije, na kojem je sudjelovalo osoba iz 13 nacionalnosti, te Blickwechsel-u 2016., na kojem su sudjelovala tri biskupa, nekoliko profesora, te kanonici i 200 njemačkih pastoralnih djelatnika. Uz završeni studij marno sudjeluje na daljnjem usavršavanju kroz ponude Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurt, mjesnih njemačkih biskupija, kao i Katehetskog ureda Hrvatske biskupske konferencije (sudionik je mnogih ljetnih škola). Osnovao je nekoliko glazbenih sastava i s njima godinama uspješno nastupa na području Baden-Württemberga. Osobito je ponosan na „Grdeline“ s kojima je nastupio u njemačkom filmu „Der Schrei“. Uspješno vodi i nastupa s muškom klapom „Stella Maris“. Član je amaterske kazališne družine „Putujuća scena“. Organizirao je mnoge izložbe, glazbene i scenske večeri na kojima su sudjelovala mnoga poznata imena, kazališne kuće, te scenski i likovni umjetnici. ■

BIETIGHEIM-BISSINGEN, VAIHINGEN/ENZ, ILLINGEN I STUTTGART

Hodočašće u Asiz, Rim i Padovu

Vjernici hrvatskih katoličkih zajednica Bietigheim-Bissingen, Vaihingen/Enz, Illingen i iz Stuttgarta hodočastili su u Rim u listopadu 2016. Najprije su hodočastili u Asiz. Potom su se uputili u Cascia kod sv. Rite, gdje su vidjeti grob i samostan sv. Rite. Tu je slavljeno i misno slavlje. U Rimu su nezaobilazno posjetili baziliku sv. Petra, a i druge znamenitosti Vječnoga grada. Pri povratku su hodočastili u Padovu, u baziliku sv. Antuna Padovanskog. Hodočastili su i svetište sv. Leopolda Bogdana Mandića u Padovi. Voditeljica hodočašća bila je Jasna Pinušić.

Marija Bauer

Skupina vjernika na hodočašću

SREDNJI BADEN

Isus – odsjaj Božjeg milosrđa

O d uočnice pa do polovice vremena došašća (26. 11. – 14. 12. 2016.) bila je božićna duhovna obnova u šest gradova Hrvatske katoličke misije Srednji Baden u Njemačkoj: Eppingen 26. 11., Bretten 3. 12., Karlsruhe 6. 12., Bruchsal 7. 12., Gaggenau 13. 12. i Pforzheim 14. 12. 2016. Tema obnove je bila „Isus – odsjaj Božjeg milosrđa“, a nadahnuća je Svetom godinom milosrđa. Sadržaji teme obnove otkrivali su prisutnost Božjeg milosrđa u tekstovima Biblije kroz cijelu njezinu dubinu. Slijedilo je to od njezinih početnih pa do završnih tekstova. Dva su opsežna razdoblja i dva posebna načina u kojima Bog milosrđa svjedoči svoju ljubav prema čovječanstvu i svijetu: vrijeme prije i vrijeme nakon pojave Isusa Krista. Božje je obilno milosrđe tijekom cijelog Starog saveza usmjereno utjelovljenju njegova milosrđa u budućem vremenu i u budućem događaju. To se ostvarilo pojavom Isusa Krista u ovoj svijetu. Bog bogat milosrdem prema svemu svijetu i čovječanstvu želi da njegov sin Isus bude u milosrđu njegovo izvorno vidljivo lice milosrđa; da On bude odsjaj njegova milosrđa. Bog milosrđa daje da Isus bude pun milosti i istine. On daje da ljudi prime od Isusove punine milost za milost (Iv 1, 16). Isus je lice Božjeg milosrđa. On je živo srce njegova milosrđa. Tko je vidio milosrdnog Isusa, u njemu je on mogao prepoznati njegova milosrdnog Boga Oca. Isus je milosrdan kao njegov Bog Otac. Brojni su primjeri o tome u tekstovima Svetoga pisma Novoga zavjeta. Bog se po Isusu prigiba svojim milosrdem ranjenome čovječanstvu. Pruža mu pomoćničku ruku. Stavlja ga na svoja ramena. Nosi ga u lječilište. Izcjeljuje ga. Na sliku je to svetopisamskog milosrdnog Samarijanca (Lk 10, 30-37). U Bibliji obadavaju zavjeta prisutno je vječno Božje milosrđe. Milosrđe Božje nije nešto što Bog daje u ograničenoj mjeri. Ono nije nešto što Bog daruje samo nekada. Bog nije samo povremeno milosrdan ljudima i svijetu. On je trajno milosrdan svima. Milosrđe je posebno istaknuta Božja osobina. Kroz cijeli sadržaj obnove otkrivano je Božje posvjedočeno vječno milos-

Foto: Mirko Misić

rde tijekom čitave povijesti spasenja. Ono je putovalo svom novom izričaju u Isusu Kristu. U novom savezu Božje milosrđe biva i Isusu utjelovljeno. Tako Isus biva odsjaj Božjeg milosrđa. Sadržaji obnove bili su nadahnuti biblijskim tekstovima obadavaju zavjeta, a naglašeno novozavjetnim, sukladno s temom obnove. Bili su to: predavanja, meditacije, tekstovi, molitva, šutnja i pjesme. Sadržaji su smjerali prepoznavanju Božjeg milosrđa iz tekstova Svetoga pisma obadavaju zavjeta i primjeni toga njegova sveobuhvatnog milosrđa učeći ga od Isusa, koji je

odsjaj Božjeg milosrđa. Milosrđe je novo, suvremeno ime ljubavi, nova zapovijed ljubavi. U okviru programa obnove nazočni su se družili i svjedočili svoja prekrasna iskustva primanja i darivanja milosrđa – ljubavi. Uz predavanja i meditacije, duhovnu obnovu je vodio u navedenim gradovima dr. Vinko Kraljević, svećenik iz Karlsruhea. Bili su mnogi prenositelji riječi. Animaciju pjevanja i sviranja ostvarili su sastavi iz zajednica Mittelbadena: Anita Piplica, Dominik Spajić, Ivan Crnčić i Stjepan Jakobović.

Dr. don Vinko Kraljević

FRANKFURT AM MAIN

Sv. Nikola razveselio najmlađe

Hrvatska katolička župa Frankfurt/M. proslavila je blagdan sv. Nikole 3. prosinca 2016. Ovogodišnji program vodili su župni vikar fra Ivan Čikara i Branka Barišić. Pozdravne riječi na početku programa uputio je župnik fra Željko Čurković, koji je i aktivnim sudionicima kao i okupljenima zaželio radost proslave sv. Nikole. Program je započeo nastupom skupine mladih „PAX“.

Članovi Frame Frankfurt izveli su zatim prikaz „Svjetlo sa križa – Božić, Utjelovljenje“. Nastupila je i mala, srednja i odrasla skupina župnog folklor „Croatia ansamble“. Vjeroučeni su izveli recitacije. Drugi dio proslave bio je usredotočen na dolazak sv. Nikole, kojeg su najmlađi željno očekivali. U tom duhu nastupili su vjeroučeni sa scenskim prikazom „Dobri biskup Mirne“. Prikaz je svima

BIETIGHEIM-ILLINGEN-VAIHINGEN/ENZ

Proslava sv. Nikole

Na drugu nedjelju došaća, 4. prosinca 2016., tri su hrvatske katoličke zajednice u Njemačkoj, HKZ Bietigheim-Bissingen, HKZ Illingen i HKZ Vaihingen/Enz, zajedničkom sv. misom u prepunoj crkvi sv. Lovre u Bietigheimu proslavile blagdan sv. Nikole. Okružen sa šesnaestero ministranata i praćen mješovitim zborom pod ravnanjem Ane Madunić, župnik fra Josip Bebić na misi je između ostalog rekao: „Bog je uvijek u dolasku prema nama. Njegov do-

gram. Naime, djeca koja idu u hrvatsku dopunsku školu, vođena svojim učiteljicama Draganom Ivanković, Sanjom Bošković i Danijelom Zubak, izvela su igrokaz na čast sv. Nikole. Marko Mešin u ulozi sv. Nikole podijelio je djeci prigodne darove, počevši od najmlađih prema starijima, uz pohvale za njihove iznimne rezultate u školi i na vjeronauku. Nakon odlaska sv. Nikole pjevač Mirko Švenda Žiga zabavljao je sve okupljene do večernih sati. Svojim bogatim vjerskim, domoljub-

Veliki broj vjernika sudjelovao je na misnom slavlju o blagdanu sv. Nikole u crkvi sv. Lovre u Bietigheimu

lazak može biti bilo kada, zato mora-
mo uvijek biti pripralni. (...) Njegovo
kraljevstvo na zemlji ne širi se silom,
nego dobrim djelima, po dobrim ljudi-
ma, u obiteljima koje ga prihvaćaju.
(...) Jednom prigodom kardinal Meis-
ner ispričao je djeci zgodu o nekom
umjetniku koji je naslikao Isusa kako
stoji pred vratima neke kuće i kuca na
vrata. Ugledavši sliku, neki mališan
upitao je slikara kako će Isus otvoriti
vrata kad na vratima nema kvake.

Umjetnik mu je odgovorio da se
kvaka nalazi iznutra i da svaki onaj
koji čuje Isusov glas sam pritišće kva-
ku i otvara Isusu vrata da uđe. Tako je
i sa svetim Nikolom. Ako su vrata srca
otvorena, svi postajemo darovi jedni
drugima." Prije završnoga blagoslova
gost iz domovine, pjevač Mirko Šven-
da Žiga, na misi je otpjevao tri crkve-
ne pjesme. Drugi dio slavlja premje-
stio se u dvoranu sv. Lovre na zajed-
nički ručak uz kulturno-umjetnički pro-

gram, etno i zabavnim repertoarom pje-
sama zagrijao je sva srca. Cijela je
dvorana bila na nogama. Župnik fra
Josip na kraju je uputio zahvale svima
nazočnima, izvođačima i publici, pos-
lužiteljima i donatorima, a najviše čla-
novima pastoralnih vijeća na izvršnoj
organizaciji. Osim što je na ovome
slavlju bilo mnogo više ljudi nego na
ijednome ranije, primjećuje se da je
sve više novopridošlih obitelji iz
Hrvatske i Bosne i Hercegovine. ■

◆ na shvatljiv način predstavio lik sv.
Nikole. Učenici hrvatske dopunske nas-
tave opet su sve vratili na bit slavlja, a
to je sv. Nikola. Oni su svojom izved-
bom pokazali, kome sv. Nikola daje
darove, pod naslovom „Sv. Nikola da-
je darove svima!“. Pripremila ih je
učiteljica Lidija Bodalec. Na kraju je
nastupio dječji zbor, pod ravnanjem
s. Pavlimire Šimunović. Prije zadnje
pjesme vjeroučenici četvrtog razreda

su recitali pjesmu „Sv. Nikola“, koju
je napisala župljanka Ana Radman.
Tom recitacijom je pozvan i sv. Nikola,
koji je laganim korakom ulazio u dvo-
ranu dok se pjevala zadnja pjesma
„Nek je svima sretan Božić“. Dječji
zbor je ovu pjesmu pjevao na hrvat-
skom, njemačkom i engleskom jeziku.
Sa završnom pjesmom na pozornicu
dolazi sv. Nikola, te nakon razgovora
sa djecom podijelio im je darove, pri-

čemu su mu pomogli i članovi folklor.
Ostatak večeri skupina „Upitnik“ za-
bavljala je okupljene. Unutar tog za-
bavnog dijela je bilo izvlačenje parova
Katoličke malonogometne lige – Hrvat-
ske katoličke župe Frankfurt/M. Na
kraju je župnik fra Željko Čurković
predstavio brošuru „Proslava 50. ob-
ljetnice HKŽ Frankfurt/M.“ i zahvalio
svim sponzorima koji su financijski po-
duprijeli tu proslavu. **HKŽ Frankfurt**

KELKHEIM

Proslavljen blagdan sv. Nikole

Tradicionalna proslava Nikolinja, u organizaciji župe Main-Taunus/Hochtaunus, održana je u subotu 10. prosinca 2016. u Stadthalle u Kelkheimu. U programu u punoj dvorani sudjelovali su zbor djece i predškolarca, veliki, mali i srednji folklor, zbor mladih, dječja plesna skupina „No limit“ i glazbeni sastav „Tempo Band“. Izvedeni su prigodni scenski prikazi

ih je pratio Filip Barnjak. Nadalje su folklorni ples „Međumurska pisana nedjelja“ zajednički otplesali folkloraši iz Mainza i domaće župe Main-Taunus/Hochtaunus. Oni su ove godine izvođenjem ove koreografije osvojili drugo mjesto na 4. susretu čuvara etno baštine u Filderstadtu. Prije nego je sv. Nikola došao na pozornicu usrećiti okupljenu dječicu, dječja plesna skupi-

na „No limit“, pod vodstvom Laure Tomac, očarala je publiku svojom izvedbom hit pjesme „Ex's and oh's“ od Elle King. Na kraju razigranog i bogatoga programa ovogodišnjeg Nikolinja, župnik fra Marinko Vukman zahvalio je svim izvođačima i voditeljima brojnih aktivnosti, te roditeljima i članovima župnog vijeća, te darovateljima bogate tombole, brojnim sponzorima i svima koji su dali svoj obol slavlju. Nakon toga najavio je sv. Nikolu, koji je pohvalio i potaknuo djecu, te podijelio 250 darova. Raspjevano slavlje nastavilo se uz župni glazbeni sastav „Tempo Band“. Čisti prihod ove proslave od 7.250 eura namijenjen je časnim sestrama franjevkama misionarkama Splitske provincije, koje već preko 40 godina djeluju u Africi.

Mario Trifunović

Na proslavi je izveden bogati program

„Pozdrav novorođenom Djetetu“ kao i tekst „Bracino pismo“ sv. Nikoli. Voditelji ovogodišnjeg Nikolinja bili su Antonia Baotić i Zvonimir Čuk. Ozračje Božića među prvima dočarali su predškolci i župni dječji zbor, pjevajući pjesme: „Pahuljice“, „Danas je tvoj rođendan“ i „Sretan, sretan Božić“. Scenski prikaz „Pozdrav novorođenom Djetetu“, koje se želi roditi u srcu siromaha, bogataša, političara, vojnika, narkomana, vjernika, izvela su djeca i mladi, koje je pripremila Smiljana Veselić Vučina. Sklad i privlačnost pjesama i plesova Hrvatske posavine predstavio je veliki folklor, zahvaljujući njihovim voditeljicama Martini Višić, Marti Forgač, Martini Pavlović i Antoniji Kreković. Djeca malog folklora otplesala su folklorni ples „Gajde“. Za tu su ih prigodu uvježbale njihove marljive voditeljice Lara Kadoić i Julia Maraković. Folklorni ples „Prigorje“ izveo je srednji folklor, uvježban zahvaljujući trudu njihovih voditeljica Glorie Jozić i Lare Dadić. Nakon folklornih plesova, slijedilo je „Bracino pismo“. Bracino pismo sv. Nikoli, u kojem je Sanjin brat Braco toliko darova zaželio, pročitale su dvije sestre – Ivona i Laura Tomac. Božićni događaj dočarao je zbor mladih, pjevanjem pjesme „Gloria“. Pjesmu su uvježbali pod vodstvom Ivana Miletića i Marte Forgač. Na klavijaturi

OFFENBACH AM MAIN

Anka i Stjepan Pušić proslavili zlatni pir

U nedjelju 8. siječnja, na blagdan Krštenja Gospodinova, navršilo se točno pedeset godina od sklapanja katoličke ženidbe Stjepana i Anke Pušić, r. Krajačić. Bio je to razlog za veliku radost i slavlje obitelji Pušić, nastanjene u Dietzenbachu, njihove rodbine, prijatelja i cijele Hrvatske katoličke zajednice Offenbach. Na nedjeljnoj sv. misi u crkvi St. Rochus u Hainhausenu slavljenici su obnovili svoja bračna obećanja, koja su dali u Bosiljevu 8. siječnja 1967. Predvođeni euharistijsko slavlje župnik fra Tomislav Đukić, istaknuo je ono što pred svima pedeset godina svjedoče Stjepan i Anka, a to je ljubav Božja i njihova bračna ljubav. To je najbolje osiguranje braka, istaknuo je župnik. Zahvalio je potom slavljenicima što su pokazali i potvrdili da je ono što je Bog združio neuništivo i vječno, da zajedništvo u braku uspješno brodi kroz život, da je vjernost u braku jamac stabilnosti njihovih potomaka, te da jedino ljubav između muškarca i žene smije rađati djecu, jer je ona jedina kadra odgojiti djecu. Ovom slavlju i slavljenicima rado i radosno su kumovali Nikola i Slavica Pušić. Iza sv. mise i blagoslova u crkvi slavlje se preselilo ispred crkve i na zajednički svečani ručak, koji su za svoju obitelj, rodbinu i prijatelje, priredili slavljenici, a svi nazočni uzvratili su im čestitkama, lijepim željama za dane koje će im Gospodin još podariti. **F.T.D.**

PRIZNANJA

MANNHEIM-GARTENSTADT

Još jedno visoko odličje Brigitti John

Brigitti John, bivšoj predsjednici Udruge „Kruh sv. Ante“ u Njemačkoj („Antoniusbröt e.V. Deutschland“), i jednoj od najistaknutijih humanitarnih djelatnica za vrijeme i nakon rata u Hrvatskoj i posebice u Bosni i Hercegovini, uručeno je koncem prosinca 2016. još jedno visoko priznanje. Brigitta John je posljednjih 25 godina više puta boravila u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, gdje se na licu mjesta mogla uvjeriti da njezina pomoć i pomoć njezinih prijatelja ide izravno ugroženima i potrebitima. Ona je s mužem Bernahrdom poslala 1992. prvi viljuškar za rad u skladištu „Kruha sv. Ante“, koje se onda nalazilo u Splitu. Za svoj humanitarni i karitativni rad dobila je najviša odličja Franjevačke provincije Bosne Srebrene i mnoštvo zahvalnica od župa i pojedinaca koje su dobile njezinu pomoć. Iako je rat srećom davno prošao te većina ljudi u domovini nije upućena na humanitarnu pomoć, lijepe se sjetiti ljudi, koji su nam među prvima priskočili u pomoć, pružili gostoprimstvo i od posve nepoznatih ljudi postali prijatelji. S vremenom takve dobročinitelje nažalost sve više zaboravljamo. Kao kršćani osobito se trebamo prisjećati tih ljudi „prvog trenutka“, koji su unatoč brojnim poteškoćama i zaprekama s mnogih strana, imali volje i hrabrosti započeti pomagati i svjedočiti svoju humanost, ali i

svoju kršćansku ljubav prema bližnjemu. Brigitta John iz Mannheima jedna od takvih svjedokinja, koja je svoju vjeru svjedočila ponajprije djelom, a potom i istinom. Njezino djelovanje priznato je i poznato i kod nas, a posebice u njezinu gradu Mannheimu. O njezinu najnovijem priznanju izvješćuju i dnevne novine „Mannheimer Morgen“ 28.12.2016. Na 30. stranici objavljena je fotografija uručjenja priznanja „Počasne iglice pokrajine

Od toga vremena, nastavio je Specht, gospoda John radi s velikom zauzetosti i velikim uspjehom u brojnim područjima karitativnoga djelovanja. „Ono što ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, meni ste učinili.“ Tim navodom iz Matejeva evanđelja objasnio je Specht pomoć koju je pružila Brigitta John. Ona nije samo osnovala „Humanitarnu pomoć Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini: sveukupno je u te zemlje, koje su tada hit-

Slijeva
nadesno:
Marija Kopic,
gradonačelnik
Christian
Specht,
Brigitta John i
Ilija Peran pri
dodjeli odličja

ENG Mannheim Morgen

Baden-Württemberg“ gospodi Brigitti John od strane gradonačelnika Christiana Spechta, u društvu s Marijom Kopic i Ilijom Peranom. Uz to je objavljen članak novinark Angelike Engler pod naslovom „Veliko zauzimanje za zapostavljene“. Prvi gradonačelnik Mannheima Christian Specht predao je Brigitti John „Počasnu iglicu pokrajine Baden-Württemberg“ za njezine zasluge učinjene za izbjeglice pristigle u Mannheim u vrijeme rata u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini kao i za njezino višedesetljetno karitativno zauzimanje za ljude u nevolji u Mannheimu. S puno kreativnosti i osobnoga angažmana zauzima se Brigitta John za ljude zapostavljene u društvu još od 1991. „Za vrijeme rata na Balkanu Vi ste bili među prvima, koji su spoznali nevolju tih ljudi“, pojasnio je Specht.

no potrebovale pomoć, poslano 110 transporta pomoći u vrijednosti većoj od pet milijuna eura. Brigitta se nije plašila sama sjesti za upravljač i odvesti jedno bolničko vozilo u krizno područje. Dobre veze s Hrvatskom su još tu“, rekao je Specht. Upravo zato je za uručjenje odličja izabrana Hrvatska katolička misija Mannheim. U ime glavnoga gradonačelnika i gradskoga vijeća, Specht je predao odličje gospodi Brigitti John, koja je 2011. primila „Odličje za zasluge Republike Hrvatske“. Riječi pohvale za odlikovanu gospodu John izrekao je i Ilija Peran, koji je zajedno s prvom predsjednikom nekadašnjega Hrvatskoga kulturnoga društva Marijom Kopic, organizirao uručjenje. Brigitta John zahvalila je svojim hrvatskim prijateljima, gradonačelniku Spechtu i članu uprave Caritasa dr. Romanu Nitschu, te Gabrieli Fleck, predsjednici Udruge žena. Brigitta John i organizatori proveli su potom ovu svečanu večer uz pjenušac i zakusku. I ovom prigodom zahvaljujemo Brigitti John za njezinu dobrotu i ustrajnost i za njezinu ljubav prema potrebitima i siromašnima.

A.B.

HRVATSKA KATOLIČKA ŽUPA MÜNCHEN

STEPINČEVO 2017.

Duhovna obnova, 9. - 12. 2. 2017.
Stepinac kao svjedok vjere
 Duhovnu obnovu predvodi:
dr. fra Domagoj Runje
 profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu

- Četvrtak, 9. 2. - Kapela bl. Alojzija Stepinca
 - 18.00 sati: krunica - 19.00 sati: sveta misa
 - 18.30 sati: duhovni nagovor - 20.00 sati: klanjanje pred Presvetim

- Petak, 10. 2. - Kapela bl. Alojzija Stepinca
 - 18.00 sati: krunica - 19.00 sati: sveta misa
 - 18.30 sati: duhovni nagovor - 20.00 sati: klanjanje pred Presvetim

- Subota, 11. 2. - Kapela bl. Alojzija Stepinca
 - 18.00 sati: krunica - 19.00 sati: sveta misa
 - 18.30 sati: duhovni nagovor - 20.00 sati: klanjanje pred Presvetim

Nedjelja, 12. 2. - Stepinčevo
 Središnja proslava bl. Alojzija Stepinca u crkvi St. Michael u 12.30 sati.
 Svetu misu predvodi:
dr. fra Domagoj Runje
 Sv. mise u drugim crkvama su po redovitim rasporeda.

Napisala i priredila: Željka Čolić

Drage mlade čitateljice i čitatelji!

Sveljačom nam odlazi zima i nastaje vrijeme poklada. Iz tog razloga smo vam za bolje raspoloženje pripremili odgovarajuću priču. Ostanite nam dobro i uživajte u veselom razdoblju do korizme!

Alexandra H., www.pixelto.de

Zanimljiva priča

Proljeće i poklade

Danas je na ulicama vladalo nekakvo neobično stanje. Ljudi su bili glasni i veseli, a pogotovo djeca su uživala u tom neredu. Vještice su ganjale princeze, kauboji su pucali naokolo, indijanci su skakali divlje, policajci su trčali za lopovima, pirati se igrali s vitezovima, a tu i tamo se vidio čak i poneki mali zmaj ili marsovac. Vladala je opća buka. Od te galame se probudi proljeće, protrlja oči i zaprepasti se vidjevši taj sveopći kaos. Što se to događa dolje na zemlji? Kakva je to neobična buka? Zna-
tiželjno ustane i poleti kroz zrak. Odmah se počne topiti ledenice i ledeni slojevi, a snješki bjelići započne plakati. Krovovi i krošnje drveća mahom izgube snježne slojeve, koji su ih prekrivali. Proljeće se nije na to obaziralo. Jurilo je prema onoj neobičnoj buci. „Što to radite?“, upita jednog kauboja.

„Pa, slavimo poklade! Zar se ne vidi? Tjeramo zimu da ode što prije!“, odgovori kauboj i odjuri pucajući iz pištolja za vrištećim indijancem. To je dobro, pomisli proljeće, vrlo dobro. Vesele se baci među radosne princeze, robote, kineze, policajce, lopove, klaune i glasno zapjeva proljetne melodije. Mahom se zrak promijeni i proljetne sunčane zrake zatopliše polako i potajno cijelu atmosferu. Ljudi se obradovaše radi te nagle promjene vremena i pohrlaše još više rado izvan svojih kuća kako bi uživali u prvom proljetnom suncu. Međutim zima

vidjevši taj sveopći nered i lagano zatopljivanje zraka požuri u očuvanje svog hladnog razdoblja. Dozove odmah u pomoć ledene vjetrove i kristalne pahuljice. „Ne, ne može to tako, ja sam još na snazi! Ovo je moje vrijeme.“, viknula je oštro zima. No, u toj buci i galami njen ledeni glas se izgubio i nitko je nije čuo. Čak ni ledeni vjetrovi niti kristalne pahuljice nisu više reagirale. Krenuli su mirno natrag u svoje visoke brdovite prostore, jer je buka bila preglasna, a toplina proljeća se već predaleko proširila. Zima nelagod-

no pogleda na šarenoliko mnoštvo veseljaka i mahnu glavom prema proljeću. „Pa, dobro, ovaj put si ti pobijedio, preduhitrio si me. Imao si sreće što su ti ovom nemogućom bukom i strašnim izgledima ljudi pomogli. Nemoj misliti da će se ovo ponoviti. Pazi se, sljedeće godine

još ću bolje čuvati svoju hladnoću!“, prijetećim glasom doviknu zima i okrene se prema sjevernim područjima bez ijednog pogleda prema proljeću. A, proljeće veselo pojuri sa svojim vjetrovima među ljude i tiho zašapće: „Ah, ta zima, uvijek pravi dramu od toga. A, što bi tek rekla kad bi saznala da sam toliko duboko spavao da bih prespavao moj pravi trenutak buđenja, jer ne znam što se dogodilo s mojom budilicom. Koja sreća da su me maskare probudile! Ovaj put je dobro prošlo, ali do sljedeće godine moram obvezno nabaviti novu budilicu!“

R. Rudolph/pixelto.de

Mediji i mi – pet činjenica i savjeta

Kad smo previše vezani uz naše elektroničke uređaje, to može utjecati na naše zdravlje, ali i uspjeh u školi, na fakultetu, pa i imati utjecaja na naš posao.

Posljednji smo tekst naše rubrike prošle godine započeli pitanjem: Je li razgovor gubitak vremena i gdje je naše mjesto u komunikaciji? U ovome prvome broju nove godine zajedno s vama želim razmišljati i o nekim drugim pitanjima s kojima se sigurno suočavamo svakoga dana dok razmišljamo o svom odnosu prema medijima ili dok se njima služimo. Ta su pitanja toliko obična da ponekad mogu izgledati i banalna. No, ako ozbiljnije razmislite o njima i sami ćete zaključiti da baš i nisu tako banalna. Pokušajte odgovoriti na nekoliko sljedećih: Volite li gledati televiziju? Igrati video igre? Dopisivati se s prijateljima? Kako često to činite i čime se bavite u slobodno vrijeme? Mislite li da postajete ovisni o medijima? Svatko će od vas na ova pitanja odgovoriti na drugačiji način, ali možda ćete se svi složiti oko jedne činjenice: s medijima provodimo dosta vremena. To potvrđuju i podaci istraživanja na svjetskoj razini koji govore da tipični tinejdžer ili mlada osoba prosječno više od sedam sati na dan i više od 50 sati na tjedan provodi gledajući televiziju, koristeći računalo ili pametan telefon.

Ako i vi primjećujete da vam se nije baš jednostavno odvojiti od svojih elektroničkih uređaja i ako ste svjesni da im posvećujete relativno mnogo ili previše svoga slobodnog vremena, onda će vam se svidjeti nekoliko savjeta koje sam pronašao (a možete i vi) na internetskoj stranici <http://fit.webmd.com/teen/recharge/article/teens-screen-time>. Dakako, ne smijemo zaboraviti da nam vrijeme koje provodimo uz „svoje“ zaslone – televizijski, računalni ili mobitelški – pruža ugodu i da nam ti mediji mogu služiti za zabavu, za edukaciju i za informaciju. I to je dobro i prihvatljivo. Problem se javlja kada smo previše vezani uz njih pa to onda može – kako se navodi u spomenutom izvoru – utjecati na naše zdravlje, ali i uspjeh u školi, na fakultetu, pa i imati utjecaja na naš posao. Stoga je dobro razmisliti i u obzir uzeti sljedećih pet važnih činjenica pri čemu započnemo s onom vezanom uz fizičko zdravlje, te uz svaku donosimo i pokoji savjet.

1. Riskirate skupljanje kilograma.

Neka istraživanja pokazala su da tinejdžeri i mladi koji puno vremena provode uz zaslone svojih uređaja kroz neko vrijeme dobiju i više kilograma od svojih vršnjaka koji s medijima provode manje vremena. Kada sjedite pred televizorom ili računalom koristite vrijeme koje biste mogli bolje uložiti u neku drugu aktivnost. Zašto ne razmisliti o šetnji, vožnji bicikla, pješačenju na neko brdo ili manje zahtjevnju planinu u blizini. I ne zaboravite: sve one reklame koje gledate, a pozivaju vas na „konzumiranje brze

broj mladih na kraju dana ispunjenoga školskim, sportskim i ostalim aktivnostima teško je stati i otići na spavanje u razumno vrijeme. Ako se dopisujete s prijateljima kasno u noć, vjerojatno sami sebi kradete vrijeme potrebno za san. A ne kaže se uzaludno da bi se u mladenačko doba trebalo spavati osam ili više – čak do 10 sati po noći.

A kako ćete prepoznati da se previše dopisujete mobitelima ili na računalu? Prvi je znak ako se nastavite dopisivati i nakon što ste otišli u krevete na spavanje. Drugi: ako ostajete budni kako biste sačekali sljedeću poruku svoga prijatelja, a treći: probudili ste se umorni.

Što možete poduzeti? Ostavite pametni telefon izvan spavaće sobe po noći. Isključite svoj telefon pola sata prije nego podete na spavanje. Ili barem isključite zvuk na svom mobitelu i odložite ga negdje u sobi gdje ga nećete moći jednostavno vidjeti, pa vas neće uznemiravati „izdajničko“ treptajuće svjetlo koje se uključi kada nam je na mobitel stigao neki novi sadržaj.

3. Igranje nasilnih video igara može imati negativan utjecaj na vas.

Istina je da su video igre zabavne i napete. No, znanstvenici su otkrili da one igre koje uključuju rat, nasilje i ubojstva mogu dovesti do toga da ćete biti agresivniji, pa i nesimpatičniji u odnosu prema drugima. Neki čak zaključuju da biste i prema sebi mogli biti nasilniji i da biste mogli ozlijediti sebe same.

Postoje znakovi da previše često igrate (nasilne) video igre. Prvi je znak da ste često prgavi i grubo, te da se lako razljutite. Drugi znak je da ste sve tanjih živaca, to jest da baš niste strpljivi, a treći je da redovito upadate u sukobe sa svojom okolinom, tj. s drugima.

A što možete napraviti da to spriječite ili promijenite? Prvo, postupno skraćujte vrijeme koje provodite uz video igre. Potom pronađite prijatelje koji se zabavljaju i na druge načine, a ne samo uz video igre. I konačno, treće: odaberite manje nasilne video igre uz koje ćete provoditi dio svoga slobodnog vremena. *Nastavak na str. 25*

hrane“ sigurno ne pridonose našem zdravom odnosu prema vlastitom tijelu, a niti našoj „liniji“.

Znakovi da je tehnologija uzela maha pa možda i „prevladala“ u vašem životu su ovi: propuštate druženja, zabave i ostale događaje s prijateljima; dugo u noć ste budni kako biste pratili omiljene programe; jedete dok gledate televiziju ili ste za računalom; odlazite u krevet s uključenim televizorom.

No, nije sve tako crno jer i mi možemo poduzeti nešto. Stoga predlažem: isplanirajte susrete i vidajte se s prijateljima redovito; snimite određene programe kojih vas zanimaju pa ih pogledajte kada pronađete vremena za njih, a ne „kradući“ si od sna; svoje obroke jedite za stolom, daleko od ekrana; u sobi (posebno spavaćoj) nemojte imati televizor i/ili računalo.

2. Dopisivanje po noći donosi vam umor, a danju zasićenost. Za najveći

SINDELFINGEN

Zlatni pir Zore i Ivana Čuture

U subotu, 21. siječnja u Hrvatskoj katoličkoj zajednici Sindelfingen Zora i Ivan Čutura obnovili su svoj bračni savez potvrdivši jedno drugomu 50 godina vjernosti. Oboje, rođeni u Posušju, sklopili su brak 19. siječnja 1967. godine i dvije godine nakon toga odlučili su napustiti domovinu i otići u Njemačku. Cijeli svoj radni vijek oboje su proveli radeći u poznatoj firmi „Mercedes“ u Sindelfingenu. Supruga Zora po dolasku u Njemačku nakon tri mjeseca rodila je drugo dijete. Njihov je brak obogaćen s dva sina Zoranom i Gordanom i dvije kćeri Drinkom i Mihaelom. Oni su im darovali devetoro unučadi. Taj vedar i skroman bračni par za svoj zlatni pir kupili su novo prstenje, koje će jednom drugomu darovati u znak ljubavi i vjernosti. Za svoje vjenčanje prije 50 godina, zbog siromaštva, prstenje su posudili od prijatelja. Oboje svjedoče da ih je u braku zadržala uzajamna ljubav i sloga. Župnik fra Ivica

Erceg tijekom euharistijskog slavlja čestitao je Zori i Ivanu na uzajamnoj vjernosti, a njihovu djecu i unučad pozvao da slijede taj pozitivan primjer. Nakon euharistije slavljenici su

sa svojom užom obitelji i vjernicima nastavili slaviti zajedničkim objednom u prostorijama Hrvatske katoličke zajednice u Sindelfingenu.

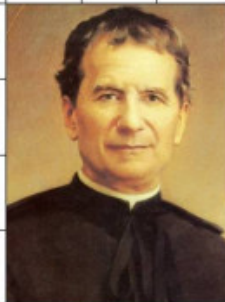
s. Mirjana Juranović

NAGRADNA KRIŽALJKA

Sv. Ivan Bosco

Rješenje pošaljite najkasnije do 27. veljače

Talijanski svećenik i pedagog, utemeljitelj salezijske Družbe 16. 8. 1815. – 31. 1. 1888., poznatiji kao...	Stvaralac, tvorac	Neduzno čeljad	Grad u Rumunjskoj	Povratna zamjenica	Hrvatska glumica, Branka Matula	Slovo slično nuli	Granična crta, granica	Kukac opnokrilac	Lejdi Oreb	Hrvatska slikarica Krizmanić	Orijaš, gigant, kolos	Osmi mjesec židovskog kalendara	Sklopovlje (engl.)
Bio je...													
Francuski književnik, Henri						Podrugljivost „Istok“							
Ruska novinska agencija				Glavni grad Perua	Hrv. glumica „Urša“				Smetnja u radu mehanizma				
Mjesto kod Čazme						Hrv. glumica Dabčić „Amper“					Rajko Dujmić		
Uno, due, ...			Papin god, prihod					Oznaka na vozilu autoškole		Sumpor	Antička Salona	Vatikan	
M. Soldo			Otplatni obrok							Hrv. glumica Kocis		Afričko proso	
Rimska jedinica	Američka glumica, Joanne							Pozitivne elektrone					
Dio šivaćeg stroja s vilicom	Pritok Save							Vrsta tkanine samt					
Hrvatska glumica Berisha								Suvremenik Kelta					Rimska stotica; ugljik
Osoba koja lovi rakove								Telečak, naprijnjoča					

IZ CRKVE U SVIJETU

Nastavak sa str. 4

Posebna poruka i Europi

Posebno je Papa spomenuo djecu, koja su žrtve sebičnosti i nasilja odraslih osoba. Rekao je da je i djeci i mladima „oduzeta radost djetinjstva i mladosti“. Papa je uputio apel da se zauvijek stane na kraj sukobu, koji je „izazvao istinsku humanitarnu katastrofu“. Pozvao je međunarodnu zajednicu da „iskorijeni sramotnu trgovinu oružjem kao i utrku u proizvodnji sve ubojitijega oružja“. Potaknuo je Izraelce i Palestince da odlučnije pristupe izgradnji mira, a Europu je pozvao da otkrije svoje vrijednosti: „Cijela je Europa u presudnom trenutku svoje povijesti, u kojem je pozvana ponovno pronaći svoj identitet. To zahtijeva da ponovno otkrije vlastite korijene kako bi mogla oblikovati svoju budućnost. S obzirom na disgregacijske impulse, više je nego ikada potrebno osuvremeniti 'ideju Europe' kako bi na svjetlo izišao novi humanizam utemeljen na sposobnosti integracije, dijaloga i rađanja, po kojima je Stari kontinent i postao velik.“

„Snažno me se dojmilo Papino spominjanje 1917. godine kada je Prvi svjetski rat postao globalan, a to je donekle potvrdilo njegove tvrdnje, koju je u raznim okolnostima izrekao, o 'svjetskom ratu u dijelovima', što je dokaz nestabilnosti koja obilježava ovo razdoblje svjetske povijesti. Uz taj

„Cijela je Europa u presudnom trenutku svoje povijesti, u kojem je pozvana ponovno pronaći svoj identitet. To zahtijeva da ponovno otkrije vlastite korijene kako bi mogla oblikovati svoju budućnost. S obzirom na disgregacijske impulse, više je nego ikada potrebno osuvremeniti 'ideju Europe' kako bi na svjetlo izišao novi humanizam utemeljen na sposobnosti integracije, dijaloga i rađanja, po kojima je Stari kontinent i postao velik.“

datum Papa je spomenuo i drugi, pozitivniji datum, odnosno 50. obljetnicu enciklike 'Populorum progressio' blaženoga pape Pavla VI., a mislim da je time želio dati smisao ulozi koju Katolička Crkva i danas ima u uspostavljanju mira“, rekao je nakon Papinoga govora za Vatikanski radio talijanski veleposlanik u Alžiru Pasquale Ferra-

ra. Na pitanje o rješavanju izbjegličke krize, veleposlanik Ferrara rekao je kako mu se čini da je Papa ovaj put bio sasvim jasan i vrlo uravnotežen kad je istaknuo pravo svakog čovjeka na seljenje u drugu zajednicu, ali je također rekao da dotična zajednica useljavanje ne treba osjećati kao prijetnju vlastitoj sigurnosti ili vlastitom kulturnom identitetu. „Da bi se to ostvarilo potrebna je mudrost i dalekovidnost odgovornih političara, što nažalost ne susrećemo, poglavito u ljubljenoj Europi. S toga gledišta, mislim da je vrlo važno što je Papa spomenuo i zahvalio ne samo Italiji nego i Njemačkoj, Grčkoj i Švedskoj za humanitarni prihvati“, prenio je Vatikanski radio i zaključio riječima veleposlanika Ferrare o Africi: „Prisjetimo se velike geste otvaranja Svete godine u Banguiju, baš u srcu afričkoga kontinenta; Afrika je bila vrlo nazočna u Papinu govoru. Papa je napose spomenuo Sudan, Južni Sudan, Demokratsku Republiku Kongo, a vjerujem da je to još jedna uporišna točka, jedno od važnih sidrišta koje Papa predaje međunarodnoj zajednici.“ **M. K.**

MLADI I MEDIJI

Nastavak sa str. 23

4. Previše gledanja televizije može vam naštetiti. Ako često gledate televizijske serije ili filmove u kojima su mladi uspješni i bogati, na koji ćete se način odnositi prema sebi samima i prilikama u kojima živite? Hoće li vam vaša životna stvarnost biti prihvatljiva? Teško, jer neka istraživanja pokazuju – a o tome je pisao talijanski književnik i redatelj Pier Paolo Pasolini još 1975. godine – da previše gledanja televizije i nestvarnih sadržaja koje prenose mlade može dovesti do loših osjećaja i depresije.

Zašto? Prvo stoga što nam televizija oduzima vrijeme koje bismo mogli posvetiti drugim zabavnim stvarima, druženju i izlasku s prijateljima, bavljenju sportom ili čitanju dobre knjige. Drugo, zato što nam emisije i filmovi, uz koje redovito vidimo i velik broj promidžbenih oglasa, šalju nestvarne poruke o tome kako biste trebali izgledati ili što biste trebali imati da se osjećate dobro. A ako vas jako zanimaju informativne emisije koje doslovno „gutate“, jednos-

tavno ćete vidjeti previše negativnih priloga.

Koji su znakovi da vam televizija šteti i da vas tjera u depresiju? Ponajprije, nakon gledanja programa ili filma osjećate se umorno. Na drugom mjestu: tjeskobni ste zbog onoga što ste vidjeli na televiziji. Treće: imate problema sa spavanjem nakon što ste pogledali neku emisiju ili film, te još dugo ne možete zaspati.

A što možete poduzeti da biste to promijenili? Prvo, donesite odluku da ćete pratiti samo dvije ili tri emisije koje vam se sviđaju tjedno. Drugo, snimite ono što vas zanima i pogledajte emisije ili filmove za vikend. Zbog snimanja (i odabira vremena gledanja) dobit ćete još jedan „bonus“: moći ćete preskočiti sve promidžbene oglase kojih su danas i serije i filmovi prepuni. Treće: ugasite televizor nakon 20 sati i učinite nešto za sebe, nešto što će vas opustiti prije nego što pođete na spavanje – čitajte, slušajte tihu glazbu, meditirajte.

5. Dopisivanje i igranje video igara može dovesti do ozljeda. Može-

da vam se tako ne čini; možda i mislite da je ovo što sam napisao citirajući spomenuti izvor suludo (ili barem luckasto i neodgovorno), no to je istina. Korištenje palca kako bismo tipkali po malim uređajima koji nam stanu na dlan može dovesti do ozljede koja fizioterapeuti nazivaju „igračkim palcem“. Nemojte zaboraviti – posebno oni koji često igraju videoigre uz pomoć miša na računalu – i na simptome „karpalnoga tunela“ koje mogu imati vrlo ozbiljne posljedice.

Znakovi da pretjerujete su isto tako jasni: ako vam palac ostane krut i nakon što ste prestali igrati video igru ili dopisivanje na mobitelu; ako su vam mišići u dlanu ruke blizu završetka palca bolni; ako vas bole ili vam natiču zglobovi palca; ako imate glavobolju i ako su vam oči suhe.

Što možete poduzeti? Prije svega, ograničite si vrijeme koje ćete provoditi na tim uređajima na 20 do 30 minuta dnevno. Isto tako, često razgibavajte prste i palce dok se dopisujete ili se igrate.

Danijel Labaš

Život leti

- I proleti tako život dok trepneš...
- Pa što onda trepčeš?!

Nesreća

Mato i Ivo zasjeli s prijateljima u kavani i pošteno se zarakijali, pa će nakon nekog vremena Ivo uplašene face:

- Mato, prijatelju moj, ... kladim se da nesreća ne dolazi sama ...

Mato ga pogleda i klimne:

- Znam to, prijatelju ... a što mi sad to govoriš?

Ivo odvratu drhtavim glasom:

- Eno tvoje Mare i moje Luce na vratima?!?

Šutnja

- To što šutim ne znači da se slažem s tobom. To znači da me tvoja razina gluposti ostavlja bez riječi?!?

Pjevanje

- Zašto ptice pjevaju ujutro?
- Zato što ne moraju ići na posao?!?

Mršavljenje

- Mogla bih smršaviti, ali neću! Znae kakvi su ljudi, reći će da nemam što za jesti.

Mušterije

Nije meni žao što nam prodaju maglu, već što smo im stalne mušterije.

Na poštanskom šalteru

- Dobar dan, izvolite...
- Evo da platim račune.
- Kako plaćate?
- Pa teška srca?!?

DUHOVNA PRIČA

Živi svaki dan kao da je posljednji

Priča govori o čovjeku koji je krenuo na hodočašće kako bi susreo svetoga pustinjaka i zamolio ga za savjet. Kad ga je susreo, upitao ga je: „Ako bi ti ostao samo jedan dan života, kako bi ga proživio?“

Stari pustinjač odgovori: „Hm, najprije bih izmolio jutarnju molitvu... Potom bih skuhao čaj i krenuo zalije-

vati vrt... Nakon toga bih posjetio bolesnog susjeda... Onda bih malo odrijemao...“

„Što?“, prekinu ga hodočasnik.

„Pa svaki dan tako živiš!“

„Naravno“, odgovori pustinjač.

„Zašto bi posljednji dan morao biti drukčiji od ostalih?“

Autor nepoznat
www.bitno.net

Poseban sekeli gulaš

Za pripremu ovog jela nazvanog posebni sekeli gulaš trebat ćete određene namirnice, poput mesa i kiselog zelja, ali njihove količine morat ćete sami kreirati. Imate li samo malo osjećaja za pripremu jela, neće vam biti teško odrediti koliko zelja treba dodati u meso.

Treba vam: miješano mljeveno meso (oko pola kg); crveni luk (dvije veće glavice); žlica slatke mljevene crvene paprike; žlica brašna; voda; kiseli kupus (oko pola kg do 1 kg); mast ili ulje i kiselo vrhnje (2 dcl).

Činite ovako: Dakle, mljeveno meso, najbolje miješano od govedine, junetine i svinjetine, dobro propirajte na dosta luka dok ne postane sasvim mekano. Dodajte zatim žlicu mljevene paprike, te žlicu brašna. Dobro promiješajte i nalijte najprije malo hladne, a kad zakuha, dodajte još i kipuće vode toliko da dobijete fini gulaš. Sada još k

tome dodajte kiseli kupus kojeg ste prethodno propirjali na masnoći uz dolijevanje vode. Potrebno je jelo ostaviti još oko 20 minuta kako bi se kuhalo na laganoj vatri. Na kraju, u ovaj poseban sekeli gulaš, dodajte kiselo vrhnje.

www.recepti.hr

RJEŠENJE IZ PROŠLOG BROJA

B	O	Ž	I	Č	E	V	A	T	I	□	J	A	D
A	M	A	R	O	□	U	D	E	S	□	A	N	A
D	E	R	□	R	E	N	E	S	A	N	S	A	□
N	J	K	□	K	A	B	A	L	A	□	A	L	K
A	Š	O	V	□	A	R	A	R	A	□	I	S	T
K	I	P	A	R	□	B	A	C	I	L	□	□	□
□	V	I	S	A	□	B	R	E	M	E	□	□	□
P	A	T	A	K	□	O	A	□	E	T	□	□	□
O	Č	I	C	A	□	T	R	A	N	I	□	□	□

Nagrađena: Biserka Kovačević, Sesv. Kraljevec

NAŠE ZAJEDNICE

FRANKFURT AM MAIN

Bogati božićni koncert

U subotu 17. prosinca 2016. godine, nakon večernje sv. mise u crkvi sv. Ante u Frankfurtu na Majni, održan je božićni koncert solista, skupina i zborova Hrvatske katoličke župe Frankfurt/M. Koncert je započeo na neobičan način. Naime, skupina mladih, polazeći sa svojih mjesta u crkvi i hodajući prema oltaru, otpjevala je pjesmu „This little light of mine“ što je sve nazočne ugodno iznenadilo i razveselilo. Nakon neobičnog uvoda, program koncerta otvorili su Framšaši. Oni su u tami, gestikulacijom rukama u bijelim rukavicama uz „plavo svjetlo“ i meditativni tekst, kao i na ovogodišnjoj proslavi Nikolinja, ispričali priču „Riječ je o križu“. Nakon njih, u sljedeće tri točke, nastupili su solisti, koji pjevaju na nedjeljnim svetim misama. Prvi par solista bile su Antonele Peko i Ines Kolovrat. Kao drugi par solista nastupile su sestre Veronika i Magdalena Luburić. Zadnji par solista, Marijana Krznarić i Tomas Kosmidis, otpjevali su „Pastorellu“ pl. Ivana Zajca.

Snimka: arhiv župe

Poslije solističkog nastupa, u drugom dijelu koncerta, nastupile su župne skupine i zborovi. Prvi od njih nastupili su najmlađi vjerončenici. Nakon njih nastupio je „PAX“ (zbor mladih). Mladi su izveli dvije pjesme. Oni koji se često predstavljaju sa svojim folklornim plesom, ovoga su puta sve razveselili i svojom pjesmom. Nakon njih je nastupio dječji zbor. Kao posljednji je nastupio mješoviti župni zbor. Oni su otpjevali pet pjesama: „Oj pastiri“, „Svijetla nebesa“, „Veselimo se“, „Radujmo se“ i „Spavaj mali Božiću“. Za sam kraj, svi

su zajedno otpjevali božićnu pjesmu „Narodi nam se“, prije čega je župnik fra Željko Čurković sve nazočne pozdravio i zahvalio im, a posebno suradnicima: fra Marku Domazetu-Loši, koji je pripremao framaše, fra Ivanu Čikari, voditelju programa koncerta, te s. Filipi Smoljo i s. Pavlimiri Šimunović, koje su uvježbale zborove i pjevače. Okupljeni u crkvi svoju su zahvalnost i oduševljenje svima što su tu večer vidjeli i čuli pokazali velikim pljeskom, s nadom da će taj Božićni koncert postati dio župne tradicije.

www.franjevci-split.hr

LJETNA ŠKOLA HRVATSKOGA JEZIKA, POVIJESTI I KULTURE

- Imaš između 18 i 35 godina,
- hrvatskoga si podrijetla,
- želiš bolje naučiti hrvatski jezik, bolje upoznati povijesnu i kulturnu baštinu svoga zavičaja, duhovno se obogatiti i upoznati nove prijatelje?

Srdačno te pozdravljamo i očekujemo u Zagrebu od 3. do 14. srpnja 2017. godine!

Organizatori ljetne škole:

Hrvatsko katoličko biskupstvo za Hrvate u inozemstvu
Dio: Hrvatsko katoličko biskupstvo za Hrvate u inozemstvu

www.unicath.hr
www.hip.hbk.hr

ŽELIŠ POSTATI

ANIMATOR?

Voliš koristiti i unaprjeđivati svoje talente?

Voliš raditi s mladima?

Želiš služiti Crkvi u hrvatskom iseljeništvu?

Želiš aktivnije sudjelovati u životu svoje župe, misije ili zajednice?

Baške Oštarije

Od 1. do 8. kolovoza 2017.

Program formacije animatora mladih

Radost, druženje i kreativne radionice

PRIJAVI SE KOD SVOGA SVEĆENIKA!

Sudjelujući na programu formacije animatora mladih usavršit ćeš svoje vještine i sposobnosti rada u skupini, postat ćeš animator mladih i dobiti certifikat, upoznati sebe i druge, a uz to ćeš produžiti i svoju duhovnost.

Za dodatne informacije, posjeti: hip.hbk.hr/animatori

Priređuje Ravnateljstvo dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu u suradnji s Uredom za mlade Hrvatske biskupske konferencije

Vrati se

Tko će upalit vatru
na ognjištu rodnoga praga,
tko će ugriyat kuću,
koja je srcu draga?

Vrati se u zimske večeri,
dok studen lice para.
Tamo preko brda i dola
čeka te kuća stara.

Sad tamo nikoga nema,
tek vjetar pozdrave nosi,
tu nam je djetinjstvo bilo,
tu smo se igrali bosu.

Vrati se u zimske večeri,
na ognjištu svome stani,
upali vatru i vidi,
gdje li su prošli nam dani.

Tišina probada srce,
a suza niz lice pada.
To je baština tvoja,
bila je prije i sada.

Dat će Bog radosti
i kruha na našoj grudi.
Samo smo ovdje svoji,
tu žive naši ljudi.

Adolf Polegubić